

รายงานผลการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง
“การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติ
ตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔”

จัดโดย

สำนักกรรมการ ๑ ๒ และ ๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพฯ
วันศุกร์ที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

รายงาน

ผลการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ

เรื่อง

“การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียก
ของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔”

จัดโดย

สำนักกรรมการธิการ ๑ ๒ และ ๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพฯ

วันศุกร์ที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

คำนำ

เนื่องจากรัฐสภาได้ตราพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดหลักเกณฑ์ในการเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นในกิจการที่คณะกรรมการกระทำหรือพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง (นายเจริญ จรรย์โกมล) ในฐานะผู้กำกับดูแลด้านกรรมวิธีการของสภาผู้แทนราษฎร ได้มีดำริว่า เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ และระเบียบรัฐสภาที่เกี่ยวข้องเป็นเรื่องใหม่ที่จะต้องมีการสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนให้เกิดความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติ จึงมอบหมายให้สำนักกรรมการ ๑, ๒, ๓ ในฐานะหน่วยงานสนับสนุนด้านเลขานุการและวิชาการให้แก่คณะกรรมการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔” เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความเป็นมา เจตนารมณ์ สาระสำคัญ รวมถึงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติดังกล่าว

สำนักกรรมการ ๑, ๒, ๓ โดยคณะกรรมการเตรียมการและดำเนินการจัดสัมมนา เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจร่วมกันในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้จัดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพฯ และคณะอนุกรรมการด้านวิชาการและข้อมูลได้รวบรวมผลการสัมมนาจัดทำสรุปผลการสัมมนาฉบับนี้ขึ้น คณะกรรมการฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ต่อไป

นางพรรณนิภา เสริมศรี
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

หน้า

คำนำ	ก
ภาพการสัมมนา	๑
บทสรุปผลการสัมมนา	๗
คำกล่าวรายงานเปิดการสัมมนา โดย นางพรรณนิภา เสริมศรี รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	๙
คำกล่าวเปิดการสัมมนา และบรรยายพิเศษ เรื่อง ความเป็นมาและจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียก ของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ โดย นายเจริญ จรรย์โกมล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๑๐
การเสวนา เรื่อง การเสริมสร้างความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ โดย - นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ อดีตประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ	๑๓
- ดร.วิรัช จีระแพทย์ อธิบดีอัยการ สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการสูงสุดและ อดีตกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ	๑๔
- นายนาถะ ดวงวิชัย นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร อดีตเลขานุการตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ	๒๒
ดำเนินการเสวนา โดย นายวัชรพล โรจนวรวัฒน์ นิติกรปฏิบัติการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

การเสวนา เรื่อง กระบวนการ ขั้นตอน วิธีปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
คำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔
และระเบียบรัฐสภาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริง
หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๔

โดย

- นายอรุณ ลายผ่องแผ้ว

นิติกรเชี่ยวชาญ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๔

- นายนาถะ ดวงวิชัย

นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
อดีตเลขานุการตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียก
ดำเนินการเสวนา โดย นายชัยบุรณ์ หนองคูน้อย
นิติกรชำนาญการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๗

การเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นและตอบข้อซักถาม

๑. ประเด็นถาม – ตอบ

๒๙

๒. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมสัมมนา

๓๖

ภาคผนวก

ก. รายงานคณะกรรมการ

๓๘

ข. โครงการสัมมนา

๔๔

ค. กำหนดการสัมมนา

๕๐

ง. รายงานคณะผู้จัดทำรายงาน

๕๒

ภาพการสัมมนา

ภาพการลงทะเบียน และ ผู้เข้าร่วมสัมมนา

ภาพพิธีเปิดการสัมมนา

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง
(นายเจริญ จรรย์โกมล)
กล่าวเปิดการสัมมนา และบรรยายพิเศษ

นางพรรณิภา เสริมศรี
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
กล่าวรายงานเปิดการสัมมนา

ภาพการเสวนา เรื่อง การเสริมสร้างความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔

ภาพการเสวนา เรื่อง กระบวนการ ขั้นตอน วิธีปฏิบัติ
ตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔
และระเบียบรัฐสภาฯ

คณะกรรมการจัดโครงการสัมมนาฯ และคณะกรรมการโครงการฯ

บทสรุปผลการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง การเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติงาน
ตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔
วันศุกร์ที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพฯ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะหน่วยงานสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการทั้งในด้านวิชาการและเลขานุการ ได้เห็นถึงความสำคัญเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ และระเบียบรัฐสภาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นเรื่องใหม่ที่ต้องมีการสร้างความรู้ ความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติให้แก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งเป็นการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความเป็นมา เจตนารมณ์ สาระสำคัญ รวมถึงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน วิธีการปฏิบัติของพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้มีการจัดสัมมนา

การจัดสัมมนาครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวนทั้งสิ้น ๒๙๖ คน ซึ่งมาจากผู้แทนของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ

การดำเนินการสัมมนาแบ่งออกเป็น ๒ ภาค ได้แก่

ภาคเช้า – ๑. การบรรยายพิเศษ เรื่อง “ความเป็นมาและจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติ

คำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔”

โดย นายเจริญ จรรย์โกมล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง

๒. การเสวนา เรื่อง “การเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ”

โดย ๑) นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ อดีตประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ

๒) นายวิรัช จีระแพทย์ อดีตกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ

๓) นายนาถะ ดวงวิชัย อดีตผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรฯ ในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ

ภาคบ่าย – การสัมมนา เรื่อง “กระบวนการ ขั้นตอน วิธีปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ และระเบียบรัฐสภาฯ”

โดย ๑) นายอรุณ ปลาย่องแผ้ว ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง

๒) นายนาถ ดวงวิชัย อดีตผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ

สรุปประเด็นการรับฟังความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมสัมมนา

๑. เรื่องความไม่ชัดเจนของหนังสือที่ขอให้บุคคลมาร่วมประชุมกับคณะกรรมการ กรณีที่ไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๖ ของ พ.ร.บ. คำสั่งเรียกฯ ซึ่งก็คือตามแบบ กมธ. (บค.) ๑ ซึ่งทำให้หน่วยงานเกิดความสับสน เช่น การกำหนดเวลาให้มาร่วมประชุมกับคณะกรรมการในวันพรุ่งนี้หรือน้อยกว่า ๓ วัน เรื่องความเกี่ยวข้องระหว่างหน่วยงานกับเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา เรื่องจำนวนผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะต้องมาร่วมประชุม เป็นต้น

๒. เรื่องสภาพบังคับและแนวทางการปฏิบัติตามหนังสือที่ขอให้บุคคลส่งเอกสารหรือมาร่วมประชุมกับคณะกรรมการ กรณีที่ไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๖ ของ พ.ร.บ. คำสั่งเรียกฯ ซึ่งได้แก่ ตามแบบ กมธ. (อส.) ๑ หรือแบบ กมธ. (บค.) ๑

๓. เรื่องการนับระยะเวลาภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือตามมาตรา ๖ ของ พ.ร.บ. คำสั่งเรียกฯ

๔. เรื่องปัญหาข้อกฎหมาย เช่น ข้อมูลที่คณะกรรมการต้องการทราบมีพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งกำหนดไว้ไม่ให้เปิดเผย การขัดขวางการปฏิบัติตามหน้าที่ของคณะกรรมการ เหตุจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ การซักถามนอกประเด็นที่กำหนดไว้ในหนังสือเชิญ หรือผู้มาชี้แจงไม่ตอบข้อซักถามใด ๆ เป็นต้น

๕. เรื่องมาตรการป้องกันข้อมูลหรือเอกสารที่เป็นความลับ ซึ่งคณะกรรมการนำมาใช้ประกอบการพิจารณา

๖. เรื่องการเบิกค่าใช้จ่ายให้แก่บุคคลอื่นที่ผู้มาชี้แจงต้องการให้เข้าร่วมชี้แจงด้วยกับคณะกรรมการ

๗. เรื่องแนวทางปฏิบัติของหน่วยงานเมื่อได้รับหนังสือตามมาตรา ๖ เช่น วิธีการจัดส่งหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๖ วรรคสามและวรรคสี่ หรือบุคคลนั้นสามารถปฏิบัติตามหนังสือตามมาตรา ๖ ได้แม้รัฐมนตรีซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดยังไม่มีคำสั่งให้บุคคลนั้นดำเนินการใด ๆ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะจากการสัมมนา

๑. หน่วยงานควรมีการจัดระบบงานสารบรรณภายในใหม่ให้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ และระเบียบรัฐสภาที่เกี่ยวข้อง

๒. หน่วยงานควรมีการประสานงานอย่างไม่เป็นทางการล่วงหน้าเมื่อได้รับหนังสือตามมาตรา ๖

๓. หากผู้แทนหน่วยงานได้ชี้แจงในประเด็นใดต่อที่ประชุมคณะกรรมการแล้ว กรรมการที่มาร่วมประชุมในภายหลังไม่ควรมีการซักถามในประเด็นดังกล่าวซ้ำอีก

๔. ควรมีการออกระเบียบเกี่ยวกับการมอบหมายให้บุคคลอื่นมาชี้แจงแทนว่ากรณีใดมอบหมายได้ และกรณีใดมอบหมายไม่ได้

๕. ควรมีการออกระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการเชิญบุคคลระดับผู้บริหารของหน่วยงาน เช่น ปลัดกระทรวง และอธิบดี เป็นต้น เพื่อจะได้เกิดความชัดเจนในการเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงต่อคณะกรรมการ

คำกล่าวรายงานเปิดการสัมมนา
โดย
นางพรรณนิภา เสริมศรี
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เรียน ท่านเจริญ จรรย์โกมล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง

ในนามสำนักกรรมการ ๑,๒,๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ขอกราบขอบพระคุณท่านรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง เป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้เกียรติเป็นประธานกล่าวเปิดการสัมมนาและบรรยาย พิเศษ ในการสัมมนาเรื่อง “การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและ วุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔” วันนี้

โครงการสัมมนาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ และระเบียบ รัฐสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์และขั้นตอนการจัดส่งหนังสือและคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ และระเบียบว่าด้วย ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ เพื่อให้ผู้แทนจาก หน่วยงานต่าง ๆ มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภา ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างเครือข่ายในการปฏิบัติ ราชการของสำนักกรรมการกับส่วนราชการฝ่ายบริหารทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ตลอดจน หน่วยงานขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมสัมมนาประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงและกรมต่าง ๆ ผู้แทนส่วนราชการสังกัด สำนักนายกรัฐมนตรีและส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวง ผู้แทนหน่วยงานองค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญและองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ ผู้แทนสมาคมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนรัฐวิสาหกิจ ผู้แทน จากกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตกและภาคใต้ รวมทั้งผู้แทนส่วนราชการสังกัดรัฐสภา จำนวน ทั้งสิ้น ๓๒๖ คน

บัดนี้ ได้เวลาอันสมควรแล้ว ขอเรียนเชิญท่านเจริญ จรรย์โกมล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง กล่าวเปิดการสัมมนาเรื่อง “การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของ คณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔” ณ โอกาสนี้

เรียบเรียงโดย
นางสาวสุภาพร อาจเดช

คำกล่าวเปิดการสัมมนา และบรรยายพิเศษ
เรื่อง ความเป็นมาและจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียก
ของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง (นายเจริญ จรรย์โกมล)

.....

ท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ท่านรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ท่านผู้อำนวยการสำนักกรรมการการ ท่านวิทยากร ท่านผู้แทนส่วนราชการ
รัฐวิสาหกิจ และท่านผู้แทนภาคเอกชนที่เข้าร่วมสัมมนาทุกท่าน

วันนี้เป็นนิมิตรหมายอันดีที่รัฐสภา โดยสำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร ได้จัดสัมมนาโครงการ การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ
ในแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของ
สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ขึ้น ภายหลังจากพระราชบัญญัติ
คำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔
ได้มีการประกาศใช้ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ถูกถามจากรัฐมนตรี
หลายท่าน รวมทั้งผู้บริหารของกระทรวง และกรมต่าง ๆ ถึงพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวว่าจะมีผลอย่างไรต่อหน่วยงาน
และมีแนวทางในการปฏิบัติอย่างไร ดังนั้น ผมจึงเกิดแรงบันดาลใจว่าเพื่อเป็นการซักซ้อมความรู้ความเข้าใจ
ในแนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงได้ขอความร่วมมือจากเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และ
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรว่า ควรจัดการสัมมนาเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวขึ้น โดยให้มีการเชิญนักกฎหมาย โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งนิติกรของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน หน่วยงานเลขานุการองค์การอิสระ ตลอดจน
บุคคลที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติดังกล่าว มาซักซ้อมความรู้ความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติดังกล่าว
เพื่อที่จะได้นำความรู้ ความเข้าใจไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งได้นำไปเผยแพร่แก่ส่วนราชการและหน่วยงานของตน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง อธิบดี ผู้บริหารองค์กร และบุคคลที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าวต่อไปว่าเมื่อถูก
เชิญแล้วจะปฏิบัติอย่างไร เตรียมตัวอย่างไร ดังนั้นจึงนำมาสู่การสัมมนาในครั้งนี้

สำหรับการสัมมนาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ๒ ประการคือ ประการที่ ๑ เพื่อเป็นการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ
เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔
รวมทั้งระเบียบรัฐสภาที่เกี่ยวข้อง ประการที่ ๒ เพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายในการปฏิบัติราชการของข้าราชการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรกับหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจและราชการส่วนท้องถิ่นที่อาจจะ
ต้องมีการประสานการปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ขั้นตอนที่ถูกกฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งน่าจะเป็น
ประโยชน์ต่อการดำเนินงานของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการที่จะได้รับทราบและเกิดความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัติฉบับนี้

ก่อนที่จะเข้าสู่เนื้อหาสาระในการสัมมนา ขออธิบายถึงความเป็นมาของพระราชบัญญัติดังกล่าวแก่ท่านที่เข้าร่วมสัมมนาว่ามีความเป็นมาและวัตถุประสงค์อย่างไร กระผมในฐานะที่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ จนถึงปัจจุบันรวมทั้งสิ้น ๒๑ ปี เคยดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการการ โดยเป็นประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ ประธานคณะกรรมการการอุตสาหกรรมและสุดท้ายประธานคณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณ ของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งบทบาทภารกิจของคณะกรรมการได้ถูกบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกบุคคลใดเพื่อกระทำการสอบสวน ศึกษาเรื่องใด ๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ซึ่งการเรียกบุคคลได้นั้นให้มีคำสั่งเรียกซึ่งจะต้องเป็นไปตามกฎหมายที่กำหนด แต่ที่ผ่านมามีตั้งแต่มีสภาผู้แทนราษฎรมาจนถึงปัจจุบันยังไม่เคยมีการออกกฎหมายดังกล่าว จนกระทั่งในสมัยที่กระผมได้ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณ ได้เกิดข้อพิพาทอย่างรุนแรงระหว่างคณะกรรมการ และผู้ที่ถูกเชิญมาชี้แจงต่อคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการมีการเชิญหน่วยงานเข้าร่วมประชุมชี้แจงแต่ผู้ที่ถูกเชิญไม่เข้าร่วมการประชุมตามจดหมายเชิญซึ่งที่คณะกรรมการได้เชิญไปหลายครั้ง ซึ่งการไม่เข้าร่วมประชุมของผู้ที่ถูกเชิญนั้น อาจมีหลายเหตุผลทั้งตัวของผู้ถูกเชิญเองไม่ยอมเข้าร่วมประชุม หรือบางกรณีอาจเกี่ยวข้องกับรัฐมนตรีที่กำลังดูแลไม่ประสงค์จะให้เข้าร่วมประชุม จากเหตุการณ์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าคณะกรรมการซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบฝ่ายบริหารตามระบบ หมดความศักดิ์สิทธิ์ในการที่จะกำกับติดตามการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งเป็นหน้าที่ในการพิจารณาศึกษา และปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๕ และในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ดังนั้นเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาจึงได้มีการประชุมประธานคณะกรรมการ ๓๕ คณะ ของสภาผู้แทนราษฎรขึ้น และที่ประชุมเห็นควรให้มีการยกร่างกฎหมายขึ้นฉบับหนึ่ง คือ ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. .... ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๕ โดยมีวัตถุประสงค์ว่า เพื่อให้การทำงานของคณะกรรมการของรัฐสภา ทั้งสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนด และกระผมในฐานะประธานคณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณ ของสภาผู้แทนราษฎร ขณะนั้นได้รับมอบหมายจากที่ประชุมให้ยกร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อให้มีสภาพบังคับในการเชิญบุคคลว่าหากเชิญไปต้องมาตามที่เชิญ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาเกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

ภายหลังจากที่ได้รับมอบหมายจากที่ประชุมประธานคณะกรรมการ ๓๕ คณะ กระผมก็ได้ร่วมกับคณะทำงานซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งฝ่ายค้าน และฝ่ายรัฐบาลในขณะนั้นได้ยกร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวขึ้นมา โดยยึดหลักการว่า หากเชิญบุคคลใดให้มาร่วมประชุมกับคณะกรรมการ หากบุคคลนั้นไม่มา บุคคลนั้นจะต้องมีความผิด และกรณีรัฐมนตรีที่กำลังดูแลไม่ให้มาเข้าร่วมประชุมก็ให้ถือว่ารัฐมนตรีมีความผิดเช่นกันโดยให้มีโทษสูงกว่าด้วย และเพื่อให้เกิดความศักดิ์สิทธิ์ของการมาชี้แจงหรือให้เอกสารใด ๆ เอกสารและคำชี้แจงต้องเป็นความจริง หากเป็นความเท็จและเอกสารเท็จก็ต้องมีความผิดเช่นกัน และเมื่อมีการยกร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวภายใต้หลักการที่กล่าวมาเสร็จแล้วได้นำเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมประธานคณะกรรมการ ๓๕ คณะ เนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจที่แตกต่างกัน ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวจึงถูกตั้งคำถามมากมายจากที่ประชุมซึ่งประเด็นคำถามที่เป็นที่กังวลใจของประธานคณะกรรมการมากที่สุดคือ หากไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วจะมีความผิดอย่างไรบ้าง อย่างไรก็ตาม คณะทำงานยกร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวก็ได้ตอบข้อซักถามต่อที่ประชุม ว่าหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้มุ่งให้เกิดความร่วมมือของบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ต่อการเข้าร่วมประชุมชี้แจงมิได้ประสงค์จะลงโทษ ซึ่งหากให้ความร่วมมือก็ไม่เกิดปัญหาใด ๆ นอกจากนั้นคณะทำงานยังได้นำข้อกังวลใจของที่ประชุมนำมาประกอบการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวถึง ๓ ครั้ง จึงสามารถผ่านที่ประชุมประธานคณะกรรมการทั้ง ๓๕ คณะ ได้ และที่ประชุมได้มอบให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกพรรคการเมืองทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

เมื่อนำร่างพระราชบัญญัติเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง วาระรับหลักการแล้ว สภาผู้แทนราษฎรก็ได้มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการขณะนั้นประกอบด้วยประธานคณะกรรมการ คือ นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเป็นฝ่ายรัฐบาลในขณะนั้น นอกจากนี้ยังประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลจากพรรคการเมืองต่าง ๆ ตามสัดส่วน รวมทั้งผู้แทนส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งบุคคลเหล่านั้นเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และคณะกรรมการได้พิจารณาปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวจนเป็นที่เรียบร้อยแล้วจึงได้นำเสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองและสาม เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวข้องกับ การตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร ดังนั้น เมื่อเข้าสู่การพิจารณาในวาระที่สองของสภาผู้แทนราษฎรได้มีข้อซักถามและประเด็นต่าง ๆ มากมายจนต้องมีการถอนร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาปรับปรุงให้เหมาะสมในถ้อยคำและเนื้อหาสาระตามข้อสังเกตข้อเสนอแนะของสภาผู้แทนราษฎรและนำเสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง และ วาระที่สาม อีกครั้ง และเมื่อผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง และ วาระที่สาม แล้วก็นำเสนอต่อวุฒิสภา และในที่สุดร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวก็ถูกประกาศใช้ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และเมื่อประกาศใช้แล้ว ก็ได้มีการตั้งคณะทำงานขึ้นมากร่างระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

ภายหลังจากที่พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ พร้อมทั้งระเบียบที่เกี่ยวข้องได้ประกาศใช้แล้ว ได้มีการประชุมเพื่อซักซ้อมความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแก่ประธานคณะกรรมการทั้งของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เพื่อให้ดำเนินการตามรูปแบบที่กำหนดต่อไป ซึ่งตามหลักการดำเนินงานของคณะกรรมการนั้นเป็นไปเพื่อการตรวจสอบและติดตามการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร ดังนั้น การเชิญบุคคลหรือหน่วยงานเพื่อมาชี้แจงก็เพื่อติดตามการบริหารงานของรัฐบาลรวมทั้งเพื่อเป็นการแก้ปัญหาให้แก่ประชาชน โดยการดำเนินงานของคณะกรรมการจะเป็นองค์คณะต้องมีความเป็นกลาง ไม่มีฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาล การดำเนินการต่าง ๆ ต้องเป็นไปตามมติที่ประชุมคณะกรรมการ การออกคำสั่งเรียกที่ประชุมต้องมีมติที่หนึ่ง การดำเนินการได้มีการกำหนดรูปแบบ ระเบียบปฏิบัติอย่างชัดเจน เช่น การเชิญมาชี้แจงจะต้องมีการกำหนดประเด็นชี้แจงที่ชัดเจน เป็นต้น ทั้งนี้ หากคณะกรรมการจะมีคำสั่งเรียกจะต้องมีกระบวนการขั้นตอนตามที่กฎหมายและระเบียบที่กำหนด

สำหรับการสัมมนาในครั้งนี้จึงเป็นการเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเพื่อชี้แจงให้เข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายฉบับดังกล่าว ซึ่งในเบื้องต้นได้กำหนดไว้ว่าจะมีการสัมมนาในลักษณะนี้ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค เพื่อเป็นการเผยแพร่และสร้างความเข้าใจ ขณะเดียวกันก็รับฟังความคิดเห็นเพื่อนำมาปรับปรุงระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เกิดความเหมาะสมและสะดวกในการปฏิบัติงานของทุกภาคส่วนต่อไป ซึ่งการสัมมนาในครั้งนี้หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับข้อคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมสัมมนาทุกท่าน และหากมีข้อสงสัยประการใดในระเบียบปฏิบัติสามารถซักถามจากวิทยากรได้ เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความเข้าใจในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวรวมทั้งระเบียบที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปด้วยดี อันจะส่งผลให้การปฏิบัติงานตามหน้าที่ของคณะกรรมการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๕ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมสัมมนาในครั้งนี้และขอให้การสัมมนาในครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ทุกประการและขอเปิดการสัมมนาเรื่อง การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้คำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔

สรุปการเสวนา

เรื่อง การเสริมสร้างความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียก
ของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔

โดย

นายนิพนธ์ วิไลธรรมยุทธศาสตร์

อดีตประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียก
ของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ....

ความเป็นมาจุดมุ่งหมาย และเจตนารมณ์ที่แท้จริงของพระราชบัญญัติ
คำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
พ.ศ. ๒๕๕๔ สืบเนื่องจากการทำงานที่สภาผู้แทนราษฎรมากกว่า ๒๐ ปี โดยเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๔ สมัย สมาชิกวุฒิสภา ๒ สมัย และเป็นสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ๒ สมัย การทำงาน ๒๖ ปี ที่ต่อเนื่อง สิ่งหนึ่งที่
สำคัญของสภาผู้แทนราษฎร คือ งานของคณะกรรมการการ เป็นเครื่องมือของ
สภาผู้แทนราษฎรที่จะดูแลปัญหาของประเทศ ปัญหาของประชาชน และตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล บทบาทของ
คณะกรรมการการจึงมีสูงมาก แต่การทำงานของคณะกรรมการการที่ผ่านมาไม่ได้รับความร่วมมือจากฝ่ายการเมือง
ทั้งรัฐมนตรี หรือข้าราชการระดับสูง เท่าที่ควร ยกตัวอย่าง เช่น ทำหนังสือเชิญรัฐมนตรีมาร่วมประชุมกับคณะกรรมการการ
รัฐมนตรีมอบให้ปลัดกระทรวง ปลัดกระทรวงมอบให้อธิบดี อธิบดีมอบให้รองอธิบดี สุดท้ายผู้ที่มาร่วมประชุมกับ
คณะกรรมการการเป็นข้าราชการระดับปฏิบัติการ ซึ่งไม่สามารถชี้แจงข้อมูล ตอบคำถามและรับผิดชอบต่อนโยบายในการ
หาทางแก้ไขได้ ทำให้เสียเวลา เนื่องจากสภาผู้แทนราษฎรมีอายุการทำงานที่จำกัด ปัญหาของประชาชนต้องรีบดำเนินการ
แก้ไขในระยะเวลาที่รวดเร็ว โดยเฉพาะเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชัน ที่ผ่านมากฎหมายการเชิญผู้เกี่ยวข้องมาชี้แจง ไม่
ค่อยได้รับความร่วมมือมาชี้แจงต่อคณะกรรมการการเลย แม้คณะกรรมการการจะเชิญมาชี้แจงหลายครั้งก็ไม่ได้รับความ
ร่วมมือ ทำให้สภาผู้แทนราษฎรเป็นเหมือนเสือกระดาษไม่สามารถทำอะไรได้ ทั้งที่เป็นตัวแทนของประชาชน
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นตัวแทนของประชาชน ๑๕๐,๐๐๐ คน สมาชิกวุฒิสภาเป็นตัวแทนของประชาชน ๔๕๐,๐๐๐
คน จากสภาพการณ์ดังกล่าวทำให้ทุกพรรคการเมืองมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติ
คำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. .... ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจะผลักดัน
ให้พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ นั้นมีอุปสรรคมากมาย
มีการพิจารณาใหม่ถึง ๒ ครั้งจึงสำเร็จได้ ซึ่งพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและ
วุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ จะเป็นเครื่องมือที่ทำให้การทำงานของคณะกรรมการการมีประสิทธิภาพมากขึ้น และนอกจากนี้ผู้ที่มี
ชี้แจงต่อคณะกรรมการการจะได้มีการให้ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง สำหรับพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ นั้น เป็นลักษณะของการขอความร่วมมือ ถ้าทุกหน่วยงานให้ความร่วมมือ
ก็ไม่ปัญหาในเรื่องของการใช้บทลงโทษ

เรียบเรียงโดย

นายธรรมบุญ มากเสมอ

สรุปการเสวนา

เรื่อง การเสริมสร้างความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียก
ของคณะกรรมการการเลือกตั้งของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดย

ดร.วิรัช จีระแพทย์ อธิบดีอัยการ

สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการสูงสุด

และอดีตรองอธิการบดีวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของ

คณะกรรมการการเลือกตั้งของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ....

โครงสร้างทางการเมืองการปกครองของประเทศไทย
เป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา มีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุข และทรงใช้อำนาจอธิปไตยอันเป็นของปวงชนชาวไทย
โดยผ่านทาง ๓ องค์การ ดังนี้

๑. อำนาจอธิปไตยทางรัฐสภา
๒. อำนาจบริหารทางคณะรัฐมนตรี
๓. อำนาจตุลาการทางศาล

โดยอำนาจอธิปไตยเป็นอำนาจที่มีความสำคัญในระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากเป็นอำนาจที่มาจาก
ประชาชนโดยตรง โดยประชาชนได้มอบอำนาจการปกครองซึ่งเป็นของประชาชนโดยแท้ ผ่านมาทางรัฐสภา
จึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่อำนาจอธิปไตยจะต้องเป็นอำนาจที่เข้มแข็ง สุจริต ยุติธรรม รวดเร็ว เพื่อเป็นการ
รักษาผลประโยชน์ของรัฐ และทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นต่ออำนาจปกครอง การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ
เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

อำนาจหน้าที่องค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ

๑. อำนาจในการตรากฎหมาย

หมายถึง อำนาจในการออกพระราชบัญญัติ การแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกพระราชบัญญัติ การแก้ไข
เพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ และการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายต่าง ๆ เพื่อให้มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมาย

เพราะการปกครองประเทศในระบอบประชาธิปไตยนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีกฎหมายเป็นกรอบใน
การดำเนินการ กฎหมายต่าง ๆ ที่ใช้เป็นหลักหรือแม่บทที่สำคัญจะต้องตราขึ้นมาจากเจตนาของประชาชน
ซึ่งรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาที่จะแสดงออกและให้ความยินยอมในการนำกฎหมาย
นั้น ๆ ออกใช้บังคับ

๒. อำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน

หมายถึง การสอดส่องดูแลการปฏิบัติงานของคณะรัฐมนตรี หรือฝ่ายบริหารด้วยวิธีการที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ คือ การตั้งกระทู้ถาม การขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินโดยไม่มีการลงมติ และการขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลอันอาจส่งผลให้รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีต้องพ้นจากตำแหน่งได้ ซึ่งนับเป็นหลักการสำคัญอีกประการหนึ่งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่ให้มีการถ่วงดุลอำนาจระหว่างกัน

นอกจากนี้ยังควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดยกำหนดให้คณะรัฐมนตรีที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดินต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภาและชี้แจงการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันเข้ารับหน้าที่ ซึ่งในการแถลงนโยบายดังกล่าวคณะรัฐมนตรีที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดินต้องชี้แจงต่อรัฐสภาให้ชัดเจนว่าจะดำเนินการใด ในระยะเวลาใด เพื่อบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและต้องจัดทำรายงานแสดงผลการดำเนินการ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรค เสนอต่อรัฐสภาปีละหนึ่งครั้ง นอกจากนี้คณะรัฐมนตรีต้องจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อแสดงมาตรการและรายละเอียดของแนวทางในการปฏิบัติราชการในแต่ละปีของการบริหารราชการแผ่นดินซึ่งจะต้องสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ รวมทั้ง ในการบริหารราชการแผ่นดินคณะรัฐมนตรีต้องจัดให้มีแผนการตรากฎหมายที่จำเป็นต่อการดำเนินการตามนโยบายและแผนการบริหารราชการแผ่นดิน

๓. อำนาจหน้าที่ในการให้ความเห็นชอบ

โดยรัฐธรรมนูญกำหนดให้สมาชิกรัฐสภาเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของแผ่นดินในกรณีต่าง ๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา อาทิเช่น การให้ความเห็นชอบในการปิดสมัยก่อนครบกำหนดเวลา ๑๒๐ วัน การให้ความเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีระบุไว้ในนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภาการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เป็นต้น

๔. การตั้งคณะกรรมการ

๕. การอนุมัติงบประมาณ

จากความสำคัญดังกล่าว รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๕ จึงได้มีการบัญญัติให้คณะกรรมการที่มาจกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา มีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นในกิจการหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ ดังนี้

มาตรา ๑๓๕ “สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อกระทำการพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา แล้วรายงานต่อสภา มติตั้งคณะกรรมการวิสามัญดังกล่าวต้องระบุกิจการหรือเรื่องให้ชัดเจนและไม่ซ้ำหรือซ้อนกัน

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผลบังคับตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่คำสั่งเรียกเช่นนั้นมิให้ใช้บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาลและมีให้ใช้บังคับกับผู้ตรวจการแผ่นดินหรือกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยตรงในแต่ละองค์กรตามรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคสองเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ประธานคณะกรรมการการแจ้งให้รัฐมนตรีซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแล หน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดทราบและมีคำสั่งให้บุคคลนั้นดำเนินการตามวรรคสอง เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน ให้ถือว่าเป็นเหตุยกเว้นการปฏิบัติตามวรรคสอง”

จากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าวจะเห็นว่า กรรมการถือเป็นส่วนหนึ่งขององค์กฤษฎีกาที่จะต้องทำกิจการตามภารกิจต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากสภาซึ่งโดยทั่วไปแล้ว ระบบคณะกรรมการทั้งจากสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือรัฐสภาที่ดี ต่างมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นกลไกช่วยเสริมสร้างการทำงานขององค์กฤษฎีกาให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการแบ่งเบาภารกิจขององค์กฤษฎีกาซึ่งนับวันจะมีขอบเขตกว้างขวางและมีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการพิจารณาเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือแบ่งเบาภาระของสภา ในการพิจารณาศึกษาญัตติหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ ก่อนที่จะนำเข้าสู่การพิจารณาของสภา ประกอบกับการดำเนินการของคณะกรรมการสามารถกระทำได้ตลอดเวลาแม้ว่าจะอยู่นอกสมัยการประชุม ทำให้การทำงานของสภาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น สภาจะได้รับประโยชน์จากการใช้ระบบคณะกรรมการตามเหตุผลและความจำเป็นจำแนกได้ ดังนี้

- ๑) เป็นการแบ่งเบาภาระของสภา
- ๒) ได้ผู้เชี่ยวชาญและชำนาญการเฉพาะด้าน
- ๓) ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและเหมาะสม
- ๔) สามารถติดตามผลการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเภทของคณะกรรมการ

คณะกรรมการ ประกอบด้วย กลุ่มบุคคลที่สภาแต่งตั้งขึ้นจากผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่พิจารณาร่างกฎหมาย กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาแล้วรายงานต่อสภา อันเป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของสภา บุคคลเหล่านี้อาจจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรืออาจเป็นบุคคลทั่วไปก็ได้

สำหรับประเภทของคณะกรรมการ รัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมของแต่ละสภาได้ แบ่งแยกประเภทของคณะกรรมการตามลักษณะคุณสมบัติของบุคคลที่ประกอบขึ้นเป็นกรรมการและกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายให้กระทำ ซึ่งอาจมีลักษณะประจำหรือเฉพาะกิจ เฉพาะกรณีก็ได้ตามแต่สภาจะเห็นสมควร ได้แก่

๑. คณะกรรมการสามัญประจำสภา (Standing Committee)
๒. คณะกรรมการวิสามัญ (Ad hoc Committee)
๓. คณะกรรมการร่วมกัน (Joint Committee)
๔. คณะกรรมการเต็มสภา (Committee of the Whole House)
๕. คณะกรรมการร่วมกันของรัฐสภา (Joint Committee of the National Assembly)
๖. คณะกรรมการที่วุฒิสภาแต่งตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑

ดังนั้น ในการทำหน้าที่ของคณะกรรมการนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับข้อมูลที่ถูกต้องตรงต่อความเป็นจริง เพื่อประกอบการพิจารณา จัดทำรายงานเสนอต่อสภา ดังนั้น รัฐธรรมนูญเกือบทุกประเทศจึงบัญญัติให้คณะกรรมการมีอำนาจในการเรียกบุคคลมาให้ข้อมูลและแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความจำเป็น เพื่อให้การพิจารณาของคณะกรรมการนั้นมีความถูกต้องตรงตามข้อเท็จจริงในปัญหาที่พิจารณาและน่าเชื่อถือ มีข้อมูลสนับสนุนเพียงพอที่จะเสนอต่อรัฐสภาได้

แต่มีปัญหาที่เกิดขึ้นของคณะกรรมการในอดีตที่ผ่านมาคือ การกระทำกิจการ พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการจะต้องประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ หรือจากบุคคลผู้ครอบครองหรือดูแลข้อมูล หรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ แต่เนื่องจากคำสั่งเรียกดังกล่าวไม่มีสภาพบังคับทางกฎหมาย ทำให้การทำงานของคณะกรรมการมีปัญหาและอุปสรรค จึงมีความจำเป็นต้องทำให้คำสั่งเรียกของคณะกรรมการดังกล่าวมีสภาพบังคับตามกฎหมายจึงได้มีการตราพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔

การกระทำที่เป็นความผิดต่อรัฐสภา

ในต่างประเทศ สภาพบังคับทางกฎหมายของคำสั่งเรียกของคณะกรรมการจะมีโทษที่สำคัญอยู่ ๒ โทษนี้

โทษที่ ๑ อำนาจลงโทษโดยรัฐสภา (Power of House to Punish Offenders)

เป็นรูปแบบของกระบวนการรัฐสภาแบบอังกฤษ กล่าวคือ แต่ละสภามีอำนาจลงโทษความผิดฐานละเมิดอำนาจสภา ในฐานะเป็นผู้สืบทอดอำนาจของศาลสูงของรัฐสภา (High Court of Parliament) โดยอำนาจของกฎหมายและจารีตประเพณีของรัฐสภา อำนาจดังกล่าวเป็นหลักสำคัญของเอกสิทธิ์ของรัฐสภาและเทียบได้กับอำนาจเด็ดขาดของศาลในการลงโทษผู้ละเมิดอำนาจศาล

โทษสำหรับผู้ซึ่งละเมิดเอกสิทธิ์หรือละเมิดอำนาจรัฐสภาได้แก่ ชัง ปรับ ภาคทัณฑ์ หรือว่ากล่าวตักเตือน ไม่ว่าผู้กระทำความผิดจะเป็นสมาชิก หรือบุคคลภายนอก ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือสภาสามัญ หรือประธานสภาขุนนาง มีอำนาจออกหมายซึ่งตามมติของแต่ละสภา ในปัจจุบัน ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาสามัญไม่มีอำนาจลงโทษปรับ ตรงกันข้ามกับสภาขุนนาง ประธานสภาขุนนางได้ใช้อำนาจสั่งปรับบ่อยครั้ง ส่วนโทษภาคทัณฑ์หรือตักเตือน ถ้าเป็นการภาคทัณฑ์หรือตักเตือน สมาชิกจะต้องลุกขึ้นยืนฟังคำตักเตือนหรือภาคทัณฑ์ของประธานสภา ถ้าเป็นบุคคลภายนอกจะต้องถูกนำตัวมายืนฟังที่ประตูสภา

องค์ประกอบของความผิดฐานละเมิดรัฐสภา ได้แก่ การกระทำความผิดและเจตนา ดังนี้

การกระทำความผิด ได้แก่ การที่บุคคลใด ๆ ถูกเรียกให้มาให้การในฐานะพยานหรือเพื่อนำเสนอเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่คณะกรรมการของสภากำลังสอบสวนอยู่ แต่เพิกเฉยหรือปฏิเสธไม่นำเสนอเอกสารต่อคณะกรรมการของสภา จากการที่อำนาจลงโทษผู้กระทำความผิดเป็นการพิจารณาตัดสินโดยสภาเอง จึงไม่มีการบัญญัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษรถึงการกระทำทุกประเภทที่เป็นความผิดฐานละเมิดอำนาจสภา อย่างไรก็ตาม หลักการที่แน่ชัดได้มีการรวบรวมไว้ในรายงานการประชุมของรัฐสภาอันอาจกล่าวโดยสรุปว่าการกระทำหรือการละเว้นการกระทำอันเป็นการขัดขวางต่อการดำเนินงานของรัฐสภาหรือขัดขวางต่อการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ไม่ว่าการกระทำนั้นจะเป็นไปในทางตรงหรือทางอ้อม การไม่เชื่อฟังคำสั่งที่อยู่ภายในขอบเขตอำนาจของคณะกรรมการซึ่งรัฐสภาเป็นผู้ตั้งขึ้น ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่เรียกให้มาปรากฏตัว ไม่แสดงหนังสือหรือเอกสารใด ๆ ต่อคณะกรรมการ หรือหลบหน้าไม่ยอมรับหมายเรียกให้ไปแสดงตัวต่อรัฐสภาหรือต่อคณะกรรมการ ตลอดจนการแสดงเอกสารเท็จต่อรัฐสภาหรือต่อคณะกรรมการ โดยเจตนาที่จะหลอกลวงสภาหรือคณะกรรมการ

ทั้งนี้ คำสั่งของคณะกรรมการของรัฐสภานี้ จะต้องเป็นคำสั่งที่อยู่ภายในขอบเขตอำนาจของคณะกรรมการซึ่งรัฐสภาได้มอบหมายให้ นอกจากนั้นการประชุมของคณะกรรมการจะต้องเป็นการประชุมที่ชอบด้วยกฎหมาย โดยมีองค์ประชุมครบตามข้อบังคับการประชุม คำถามที่ได้ซักถามหรือเอกสารที่คณะกรรมการได้เรียกบุคคลภายนอกนั้นจะต้องมีความเกี่ยวเนื่องหรือตรงประเด็นกับเรื่องที่กำลังสอบสวนอยู่ด้วย

เจตนา ได้แก่ ผู้กระทำความผิดได้กระทำผิดด้วยความรู้สึกหรือจิตใจที่จะปฏิเสธต่อคำสั่งของ คณะกรรมการธิการ การกระทำความผิดฐานนี้ไม่ประสงค์มูลเหตุจงใจพิเศษ นอกจากนี้ การกระทำที่เป็นการขัดขืน หรือเพิกเฉยต่อคำสั่งของคณะกรรมการโดยพลั้งเผลอหรือโดยบังเอิญก็ไม่ได้หมายความว่า เป็นการกระทำโดยเจตนา

ทฤษฎีที่ ๒ อำนาจลงโทษโดยศาล (Punishments of offenders by Courts)

ในขณะที่การกระทำอย่างหนึ่งถือเป็นความผิดฐานละเมิดอำนาจรัฐสภาด้วยและรัฐสภามี อำนาจลงโทษได้ และการกระทำดังกล่าวเป็นการละเมิดกฎหมายซึ่งศาลก็จะมีอำนาจลงโทษผู้กระทำความผิดนั้น ได้ด้วยเช่นกัน รัฐสภามีอิทธิฤทธิ์ที่จะตัดสินใจว่า จะใช้อำนาจของตนหรือส่งผู้กระทำความผิดให้ศาลพิจารณาลงโทษ แต่ในการตัดสินใจสภาจะยึดเอาลักษณะของความผิดและอำนาจลงโทษที่รัฐสภามีอยู่เป็นหลัก แต่เมื่อ รัฐสภาตัดสินใจส่งเรื่องให้ศาลวินิจฉัยแล้ว รัฐสภาก็ไม่มีอำนาจพิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยหรือแก้ไขโทษที่ศาลลง แก่ผู้กระทำความผิดได้อีก

ตัวอย่าง ของรัฐสภาที่ใช้รูปแบบนี้ ได้แก่ กานา และไนจีเรีย ความผิดฐานละเมิดอำนาจ รัฐสภาได้กำหนดไว้เป็นกฎหมายพิเศษเกี่ยวกับรัฐสภาและศาลเป็นผู้วินิจฉัยลงโทษ ซึ่งอาจเป็นโทษปรับหรือ จำคุกหรือทั้งจำทั้งปรับ โดยกฎหมายว่าด้วยสภานิติบัญญัติ (ส่วนของอำนาจและเอกสิทธิ์) ค.ศ. 1958 (Legislative House (Powers and Privileges) Ordinance, 1958) ของไนจีเรีย บัญญัติว่า พยานที่ไม่ไป ปรากฏตัวต่อสภาหรือคณะกรรมการของสภาเมื่อถูกเรียก หรือปฏิเสธที่จะตอบข้อซักถามหรือคำถามหรือ แสดงเอกสาร มีความผิดตามกฎหมายนี้ ส่วนการให้การเท็จมีความผิดภายใต้คำสาบานต่อสภาซึ่งมีความผิดตาม กฎหมายอาญา

คณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาในประเทศไทย

เนื่องจากประเทศไทยใช้ระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษรและระบบรัฐสภาไทยไม่มีอำนาจในการกำหนด กฎเกณฑ์ให้บุคคลมาให้ถ้อยคำเหมือนกับศาลและไม่เหมือนกับประเทศที่ใช้ระบบคอมมอนลอว์ที่เป็นอำนาจที่ เกิดขึ้นโดยปริยายในการตรากฎหมายนิติบัญญัติหรือออกหมายให้บุคคลมาให้ถ้อยคำหรือยื่นเอกสาร การไม่ ปฏิบัติตามหมาย สภาสามารถลงโทษได้

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการธิการเป็นไปด้วยความสะดวกปราศจากอุปสรรคเพื่อ ประโยชน์ของประชาชนและประกอบกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้ให้ อำนาจสภาในการตราพระราชบัญญัติเกี่ยวกับความผิดสำหรับลงโทษผู้รับทราบคำสั่ง คำเชิญ หรือหมายเรียกให้ กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งของสภาและคณะกรรมการซึ่งกระทำตามหน้าที่แล้ว บุคคลภายนอกไม่ปฏิบัติตาม โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

บทบัญญัติที่เกิดขึ้นจะเป็นกฎหมายเฉพาะความผิดเกี่ยวกับการละเมิดอำนาจรัฐสภาดังเช่นการละเมิด อำนาจศาล การตราพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการลงโทษการกระทำความผิดฐานละเมิดอำนาจสภาเฉพาะกรณี อำนาจเรียกบุคคลเอกสารและบันทึกต่าง ๆ เมื่อคณะกรรมการธิการเรียกบุคคลมาให้ข้อเท็จจริง ตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ข้าราชการ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้แทนกลุ่มผลประโยชน์ ผู้แทนองค์กรต่าง ๆ ให้มาพบหรือส่งมอบเอกสาร ถ้าพยานไม่ ปฏิบัติตามคำสั่งที่เรียกมา ไม่มาพบหรือนำเอกสารหรือบันทึกมา

กระบวนการออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

๑. คณะกรรมการธิการสามัญหรือคณะกรรมการวิสามัญ กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวนหรือศึกษา เรื่องใดและต้องการเอกสารหรือเรียกบุคคลมาชี้แจง ต้องมีองค์ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการ ทั้งหมดที่มีอยู่ โดยมีมติด้วยเสียงข้างมากให้ขอเอกสารหรือเชิญบุคคลมาชี้แจง ทั้งนี้ตามมาตรา ๖ แห่ง พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔

มาตรา ๖ “ในการดำเนินกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่ของ คณะกรรมการเรื่องใด หากคณะกรรมการมีมติให้เรียกเอกสารจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ให้คณะกรรมการมีหนังสือขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสาร หรือเชิญบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการ กำหนด”

๒. มีหนังสือให้ส่งเอกสารหรือเชิญบุคคลมาชี้แจงโดยหนังสือต้องมีการระบุเหตุและประเด็นตามสมควร และต้องให้เวลาดำเนินการไม่น้อยกว่า ๓ วัน

มาตรา ๖ วรรคสอง “หนังสือขอให้ส่งเอกสารหรือหนังสือเชิญตามวรรคหนึ่งต้องระบุเหตุแห่งการขอให้ ส่งเอกสารหรือเชิญ รวมทั้งประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยตามสมควร ในกรณีที่คณะกรรมการมีหนังสือ ขอให้ส่งเอกสารหรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น อาจขอให้บุคคลนั้นนำเอกสารหรือวัตถุที่ เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้”

๓. หากบุคคลที่ได้รับหนังสือไม่ดำเนินการตามหนังสือแต่มีหนังสือแจ้งเหตุที่ไม่ดำเนินการภายใน ๓ วัน นับแต่วันรับ ดังนี้

๓.๑ ถ้าเหลือเวลาที่จะปฏิบัติตามไม่ถึง ๓ วันนับแต่วันรับ ให้คณะกรรมการมีหนังสือเรียกเอกสาร จากบุคคลนั้นหรือเรียกบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นอีกครั้งหนึ่ง

มาตรา ๖ วรรคสาม “บุคคลที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งต้องจัดส่งเอกสารหรือมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่บุคคลนั้นมีเวลาเหลือที่จะปฏิบัติตาม หนังสือไม่ถึงสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง บุคคลนั้นอาจไม่ปฏิบัติตามก็ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้ง เหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เมื่อคณะกรรมการได้รับหนังสือแจ้ง เหตุจากบุคคลนั้นแล้วให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งอีกครั้งหนึ่ง”

๓.๒ ถ้าไม่มาชี้แจงเพราะมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้โดยอาจมีหนังสือขอเลื่อนหรือหนังสือ มอบหมายผู้แทนพร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเชิญ

เหตุจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เช่น ติดเวรรับเสด็จ น้ำท่วม เกิดอุบัติเหตุ เป็นต้น

(๑) กรณีมอบหมายผู้แทน

- คณะกรรมการยินยอมให้ผู้แทนชี้แจง

ให้ถือว่าค่าแถลงหรือความเห็นของบุคคลนั้นเป็นค่าแถลงหรือความเห็นของผู้ที่ คณะกรรมการมีหนังสือเชิญ ตามมาตรา ๗ วรรคสอง

- คณะกรรมการไม่ให้ผู้แทนชี้แจง

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นควรให้บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญต้องมาแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการด้วยตนเอง ให้มีหนังสือเชิญบุคคลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง ตามมาตรา ๗ วรรคสาม

(๒) กรณีขอเลื่อน

- คณะกรรมการให้เลื่อน

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วยอมให้เลื่อนตามหนังสือขอเลื่อนให้ คณะกรรมการมีหนังสือเชิญบุคคลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง ตามมาตรา ๗ วรรคท้าย

- คณะกรรมการไม่ให้เลื่อน

เมื่อที่ประชุมในคณะกรรมการพิจารณาแล้วมีมติไม่ยอมให้เลื่อน ให้คณะกรรมการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลนั้นหรือเรียกบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นด้วยตนเองต่อคณะกรรมการ ซึ่งในการออกคำสั่งเรียกคณะกรรมการต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ โดยคำสั่งเรียกต้องระบุเหตุแห่งการเรียก ประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องตามสมควรและโทษของการฝ่าฝืนคำสั่งเรียก ตามมาตรา ๘

๔. ถ้าบุคคลที่ได้รับหนังสือเคยส่งเอกสารหรือได้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันต่อคณะกรรมการคณะอื่นแล้ว

บุคคลดังกล่าวอาจอ้างเอกสาร คำแถลงหรือความเห็นของตนดังกล่าวแทนการส่งเอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น โดยต้องมีหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่รับหนังสือขอให้ส่งเอกสารหรือหนังสือเชิญ ตามมาตรา ๖ วรรคสี่

คณะกรรมการอาจเห็นควรให้บุคคลผู้ได้รับหนังสือเชิญหรือหนังสือขอให้จัดส่งเอกสารหรือหนังสือขอให้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการได้

๕. ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญหรือหนังสือขอให้จัดส่งเอกสารไม่ดำเนินการตามหนังสือและไม่มีหนังสือแจ้งเหตุที่ไม่ดำเนินการภายในสามวันนับแต่วันที่รับหนังสือ

ให้คณะกรรมการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลนั้นหรือเรียกบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นด้วยตนเองต่อคณะกรรมการ โดยในการออกคำสั่งเรียกคณะกรรมการต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ โดยคำสั่งเรียกต้องระบุเหตุแห่งการเรียก ประเด็นข้อซักถามที่เกี่ยวข้องตามสมควรและโทษของการฝ่าฝืนคำสั่งเรียก ตามมาตรา ๘

๖. บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียก

มีโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และถ้าผู้กระทำความผิดเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ถือเป็นความผิดทางวินัย ตามมาตรา ๑๓

เมื่อมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไปตามมาตรา ๑๖ ผู้เสียหายจึงต้องเป็นประธานคณะกรรมการเท่านั้นที่มีอำนาจกล่าวโทษจึงไม่สามารถมอบอำนาจได้

ข้อสังเกต

๑. คำสั่งเรียกมิให้ใช้บังคับกับผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และมีให้ใช้บังคับกับผู้ตรวจการแผ่นดินหรือกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยตรงในแต่ละองค์กรตามรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๕ วรรคสอง อย่างไรก็ตาม แม้ไม่สามารถถูกเรียกให้มาชี้แจงในส่วนของกรณีดำเนินคดีได้ แต่ถ้าถูกเรียกให้มาชี้แจงเพื่อให้คำปรึกษา หรือถามสาเหตุของการสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องของอัยการสามารถถูกเชิญมาได้ หรือสำนักงานศาลยุติธรรมซึ่งงบประมาณอย่างไรในการบริหารงานบุคคลก็สามารถถูกเชิญให้มาชี้แจงได้

๒. ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับหนังสือหรือคำสั่งเรียกเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ประธานคณะกรรมการแจ้งให้รัฐมนตรีซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดทราบและมีคำสั่งให้บุคคลนั้นดำเนินการตามคำสั่งเรียก

เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน ให้ถือว่าเป็นเหตุยกเว้นการปฏิบัติตามคำสั่งเรียก ตามมาตรา ๕ วรรคท้าย

แต่ในขั้นตอนการออกหนังสือเชิญเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นยังไม่ต้องแจ้งให้รัฐมนตรีซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดทราบ

ถ้ารัฐมนตรีไม่อนุญาตโดยไม่มีเหตุผล รัฐมนตรีอาจถูกดำเนินคดีตามมาตรา ๑๕ ฐานขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการและเป็นความผิดสำเร็จทันที เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน

๓. เมื่อมีเหตุให้ออกคำสั่งเรียกตามมาตรา ๘ แล้วคณะกรรมการไม่ดำเนินการออกคำสั่งเรียก คณะกรรมการอาจมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มาตรา ๑๒ กรรมการผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ ต้องระวางโทษจำคุกหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔. ผู้ที่มาให้ถ้อยคำหรือส่งมอบวัตถุ เอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย เนื่องจากได้กระทำโดยสุจริต ตามมาตรา ๑๑

๕. ในกรณีที่จะมีการลงมติเพื่อออกคำสั่งเรียก กรรมการท่านใดไม่ลงมติและลุกออกจากห้องประชุมไป กรรมการอาจมีความผิดฐานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามมาตรา ๑๒

๖. สถานีตำรวจท้องที่ที่รับแจ้งความคือ สถานีตำรวจเขตดุสิต

เรียบเรียงโดย
นางสาวเอมอัชฌา บุญเกิด

สรุปการเสวนา

เรื่อง การเสริมสร้างความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียก
ของคณะกรรมการการเลือกตั้งของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดย

นายนาถะ ดวงวิชัย นิติกรชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อดีตผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรฯ ในคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ....

เพื่อให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในครั้งนี้สามารถเข้าใจสาระสำคัญและ
กระบวนการในการดำเนินการเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของ
คณะกรรมการการเลือกตั้งของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงขอกล่าว
โดยสรุปดังนี้

๑. หลักการในการดำเนินการออกคำสั่งเรียกของคณะ
กรรมการสามัญ/วิสามัญ ซึ่งมีหน้าที่กระทำการพิจารณาสอบสวน
หรือศึกษาเรื่องใดและหากต้องการเรียกเอกสารหรือเรียกบุคคลมาชี้แจง
คณะกรรมการจะสามารถดำเนินการออกคำสั่งเรียกได้ต้องมืองค์ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการ
ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ และมีมติด้วยเสียงข้างมากให้ขอเอกสารหรือเชิญบุคคลมาชี้แจง

๒. กรณีกรรมการมีหนังสือถึงบุคคลให้ส่งเอกสารหรือเชิญบุคคลมาชี้แจงตามมาตรา ๖ โดยหนังสือที่
ส่งออกไปต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) ระบุเหตุและประเด็นตามสมควร

(๒) และต้องใช้เวลาหน่วยงานหรือบุคคลดำเนินการไม่น้อยกว่า ๓ วัน

๓. กรณีที่ถูกเชิญตามมาตรา ๖ ปฏิบัติหรือดำเนินการตามหนังสือถือว่าสิ้นสุด

๔. กรณีที่ถูกเชิญตามมาตรา ๖ ไม่ดำเนินการตามหนังสือ แต่สามารถมีหนังสือแจ้งเหตุที่ไม่ดำเนินการ
ภายใน ๓ วันนับแต่วันรับหนังสือ ดังนี้

(๑) กรณีถ้าเหลือเวลาทำตามไม่ถึง ๓ วันนับแต่วันรับ ให้มีหนังสือแจ้งกลับมายังคณะกรรมการ
ภายใน ๓ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

(๒) กรณีถ้าไม่มาชี้แจง เพราะมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจขอเลื่อนหรือมอบหมายผู้แทน
กรณีมอบหมายผู้แทน

(๒.๑) กรณี คณะกรรมการไม่ให้ผู้แทนชี้แจง จะมีหนังสือเชิญอีกครั้ง ถ้าไม่มาชี้แจงในครั้งที่ ๒
สามารถออกคำสั่งเรียกได้

(๒.๒) กรณีคณะกรรมการการให้ผู้แทนชี้แจง ถือว่าสิ้นสุดแต่คำชี้แจงของผู้ที่ได้รับมอบหมายจะถือว่าเป็นคำชี้แจงของบุคคลที่มอบหมาย

กรณีขอเลื่อน

(๒.๑) กรณีคณะกรรมการมีมติให้เลื่อน จะให้มีหนังสือเชิญอีกครั้ง

(๒.๒) กรณีคณะกรรมการไม่ให้เลื่อน ก็จะสามารถออกคำสั่งเรียกได้

(๓) กรณีถ้าเคยส่งเอกสารหรือมาชี้แจงเรื่องเดียวกันกับคณะกรรมการอื่น ให้แจ้งแก่คณะกรรมการทราบ ซึ่งหากคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นสมควรจะให้ส่งเอกสารหรือมาชี้แจงเพิ่มเติมอีกก็ได้

๕. กรณีหากผู้ชี้แจงไม่ดำเนินการตามหนังสือและไม่มีหนังสือแจ้งเหตุที่ไม่ดำเนินการภายใน ๓ วันนับแต่วันรับ ให้คณะกรรมการสามารถออกคำสั่งเรียกตามมาตรา ๘ ได้

๖. กรณีที่ผู้ถูกเชิญตามมาตรา ๖ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องมีหนังสือแจ้งรัฐมนตรีเพื่อทราบและมีคำสั่งให้ดำเนินการตามหนังสือเชิญหรือคำสั่งเรียก ซึ่งรัฐมนตรีสามารถดำเนินการได้ ดังนี้

(๑) สั่งให้ดำเนินการ หรือ

(๒) สั่งไม่ให้ดำเนินการ เพราะเป็นกรณีความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน

๗. ในการออกคำสั่งเรียกตามมาตรา ๘ องค์ประชุมของคณะกรรมการจะต้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่และมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะสามารถให้ออกคำสั่งเรียกเอกสารหรือบุคคลมาชี้แจง

๘. รูปแบบของคำสั่งเรียกจะประกอบด้วย

(๑) ระบุเหตุและประเด็นในการเรียกมาชี้แจงตามสมควร

(๒) แจ้งให้ทราบถึงโทษ

๙. การส่งคำสั่งเรียกส่งได้ ๔ วิธี ได้แก่ ทางโทรสาร ทางไปรษณีย์ มอบบุคคลนำส่ง และวิธีอื่นใดที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้การส่งอาจส่งได้มากกว่า ๑ วิธี และให้ถือวิธีที่ถึงเร็วที่สุดเป็นการนับเริ่มวันที่ผู้ถูกเชิญได้รับหนังสือ

๑๐. แนวทางดำเนินการกรณีคณะกรรมการมีคำสั่งเรียกถึงบุคคลแล้ว

๑๐.๑ กรณีหากผู้ถูกเรียกดำเนินการตามคำสั่งเรียกถือว่าสิ้นสุด

๑๐.๒ กรณีหากผู้ถูกเรียกไม่ดำเนินการตามคำสั่งเรียก ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือกล่าวโทษไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการต่อไป

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ นั้นได้คำนึงถึงสิทธิของผู้ถูกเชิญภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ

สรุปการเสวนา
เรื่อง กระบวนการ ขั้นตอน วิธีปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
คำสั่งเรียกของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติ
และระเบียบรัฐสภาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริง
หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการการ พ.ศ. ๒๕๕๔

โดย

นายอรุณ ลายพ่องแผ้ว นิตกรเชี่ยวชาญ
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของระเบียบรัฐสภาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
 ของผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการการ พ.ศ.๒๕๕๔
 ดังนี้

๑. สิทธิในการรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลง
ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการการ พ.ศ.๒๕๕๔

๑) สิทธิในการรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลง
ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการการ

ตามระเบียบรัฐสภาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อ
 คณะกรรมการการ พ.ศ.๒๕๕๔ ข้อ ๓ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการที่สามารถเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้แก่
 ผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ มี ๒ ประเภท คือ คณะกรรมการสามัญประเภทหนึ่ง
 และคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาอีกประเภทหนึ่ง และสิทธิของผู้แถลงข้อเท็จจริงที่
 จะขอรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้นั้น ต้องได้รับหนังสือเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นตาม
 มาตรา ๖^๑ หรือได้รับคำสั่งเรียกบุคคล ตามมาตรา ๘^๒ ของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภา
 ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.๒๕๕๔ และบุคคลดังกล่าวต้องมาแถลงข้อเท็จจริงด้วยตนเอง หรือกรณีไม่สามารถ
 มาแถลงข้อเท็จจริงด้วยตนเอง เนื่องจากมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาจมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลอื่น
 มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นแทน แต่การได้รับสิทธิดังกล่าวต้องได้รับมติเห็นชอบจากคณะกรรมการ
 สามัญ และคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา

^๑ มาตรา ๖ ในการดำเนินกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาของผู้ของคณะกรรมการเรื่องใด หากคณะกรรมการมีมติ
 ให้เรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาให้คณะกรรมการมีหนังสือ
 ขอให้บุคคลนั้นส่งเอกสารหรือเชิญบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

^๒ มาตรา ๘ บุคคลที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสาร หรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ไม่จัดส่งเอกสาร หรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริง
 หรือแสดงความคิดเห็น ให้คณะกรรมการออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลนั้นหรือเรียกบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นด้วย
 ตนเองต่อคณะกรรมการ โดยอาจขอให้บุคคลนั้นนำเอกสาร หรือวัตถุที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

อนึ่ง สิทธิการขอรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางกรณีออกคำสั่งเรียกตามมาตรา ๘ มุ่งประสงค์คุ้มครองเฉพาะกรณีการออกคำสั่งเรียกบุคคล ไม่หมายรวมถึงการเรียกเอกสารดังกล่าวด้วย

๒) ผู้มีสิทธิในการรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการสิทธิการ

สิทธิในการรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการสิทธิการสามารถแยกพิจารณาได้ ๒ ลักษณะ ดังนี้

(๑) ผู้มาแถลงข้อเท็จจริงเป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นต้นสังกัด

(๒) ผู้มาแถลงข้อเท็จจริงเป็นเอกชนหรือประชาชนโดยทั่วไป มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางในลักษณะเหมาจ่ายเป็นรายครั้ง และให้รวมค่าใช้จ่ายทุกประเภท อาทิ ค่ายานพาหนะ ค่าที่พัก และค่าอาหาร เป็นต้น ทั้งนี้เป็นไปเพื่อความสะดวกของผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ

๒. ขั้นตอนการขอรับสิทธิค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ

เมื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ได้รับหนังสือเชิญบุคคลตามมาตรา ๖ หรือได้รับคำสั่งเรียกบุคคล ตามมาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ.๒๕๕๔ แล้วนั้น ต้องดำเนินการเพื่อขอรับสิทธิค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ดังนี้

๑) กรณีผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นด้วยตนเอง เมื่อเดินทางมาถึงสถานที่ที่ต้องแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการแล้ว ต้องดำเนินการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการ พร้อมทั้งลงลายมือชื่อในบัญชีผู้มาแถลงข้อเท็จจริงและเข้าแถลงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการ

๒) กรณีผู้ได้รับมอบหมายมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นแทน เมื่อเดินทางมาถึงสถานที่ที่ต้องแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการแล้ว ต้องดำเนินการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการ พร้อมทั้งลงลายมือชื่อในบัญชีผู้มาแถลงข้อเท็จจริง และคณะกรรมการได้มีมติเห็นชอบให้แถลงข้อเท็จจริงแทนและบุคคลดังกล่าวได้ดำเนินการแถลงข้อเท็จจริงแทน

อนึ่ง กรณีผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเดินทางมาถึงสถานที่ที่ต้องแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการตามวันและเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือเชิญ หรือคำสั่งเรียกบุคคล แต่ไม่อาจเข้าแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นได้ อันเนื่องมาจากเหตุอันเกิดจากคณะกรรมการ อันมิใช่กรณีที่คณะกรรมการไม่ยินยอมให้ผู้ได้รับมอบหมายให้แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นแทนทำการแถลงข้อเท็จจริง ให้ผู้มาแถลงข้อเท็จจริงดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เมื่อได้ดำเนินการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการ และลงลายมือชื่อในบัญชีผู้มาแถลงข้อเท็จจริง เช่น กรณีมีการใช้สิทธิชุมนุมบริเวณหน้าอาคารรัฐสภา ทำให้ผู้แถลงข้อเท็จจริงไม่สามารถเดินทางมาถึงสถานที่ที่ต้องแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น และเข้าแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการได้

๓. เอกสารหลักฐานประกอบการขอรับสิทธิค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ

ผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ต้องแสดงหลักฐานเพื่อขอรับสิทธิค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ดังนี้

๑) สำเนาหนังสือเชิญ หรือคำสั่งเรียกบุคคลจากคณะกรรมการ และการเอกสารการมอบหมายให้มา แลกงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในกรณีที่มีการมอบหมายให้ผู้อื่นแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นแทน

๒) ใบสำคัญรับเงิน

๓) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตร หรือหลักฐานอื่นใดของทางราชการ หรือหน่วยงานของรัฐ ที่มีรูปถ่าย สามารถแสดงตนได้ และมีหมายเลขประจำตัวประชาชนของผู้มาแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริงผู้นั้น

๔) สำเนาเอกสารการลงชื่อมาประชุมของผู้มาแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริงตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้รับรองแล้ว

๔. เกณฑ์ในการกำหนดเพื่อขอรับสิทธิค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ

เกณฑ์ในการกำหนดเพื่อขอรับสิทธิในการเดินทาง จะใช้ระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานคร เป็นเกณฑ์ ในการกำหนด ซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ บัญชี ดังนี้

๑) บัญชีหมายเลข ๑ ระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานคร ไม่เกิน ๑๐๐ กิโลเมตร ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางอัตราครั้งละ ๘๐๐ บาท ได้แก่ จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร และกรุงเทพมหานคร

๒) บัญชีหมายเลข ๒ ระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลเมตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ กิโลเมตร ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางอัตราครั้งละ ๑,๕๐๐ บาท ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ชัยนาท ตราด นครนายก นครปฐม นครราชสีมา นครสวรรค์ ประจวบคีรีขันธ์ ปราจีนบุรี พิจิตร เพชรบุรี ระยอง ราชบุรี ลพบุรี สมุทรสงคราม สระแก้ว สระบุรี สิงห์บุรี สุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง และ อุทัยธานี

๓) บัญชีหมายเลข ๓ ระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ ๔๐๐ กิโลเมตร แต่ไม่เกิน ๖๐๐ กิโลเมตร ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางอัตราครั้งละ ๒,๕๐๐ บาท ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ กำแพงเพชร ขอนแก่น ชัยภูมิ ชุมพร ตาก บุรีรัมย์ พิษณุโลก เพชรบูรณ์ แพร่ มหาสารคาม ยโสธร ร้อยเอ็ด ระนอง ลำปาง เลย ศรีสะเกษ สุโขทัย สุรินทร์ หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ อุตรธานี อุตรดิตถ์ และอุบลราชธานี

๔) บัญชีหมายเลข ๔ ระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ ๖๐๐ กิโลเมตร เป็นต้นไป ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางอัตราครั้งละ ๔,๐๐๐ บาท ได้แก่ จังหวัดกระบี่ เชียงราย เชียงใหม่ ตรัง นครพนม นครศรีธรรมราช นราธิวาส น่าน บึงกาฬ ปัตตานี พะเยา พังงา พัทลุง ภูเก็ต มุกดาหาร แม่ฮ่องสอน ยะลา ลำพูน สกลนคร สงขลา สตูล สุราษฎร์ธานี และหนองคาย

เรียบเรียงโดย
นางดาพิกา เอียดล้วน

สรุปการเสวนา
เรื่อง กระบวนการ ขั้นตอน วิธีปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
คำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔
และระเบียบรัฐสภาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริง
หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๔

โดย

นายนาถะ ดวงวิชัย นิติกรชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
อดีตผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรฯ ในคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภา พ.ศ. ....

ระเบียบรัฐสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์และขั้นตอนการจัดส่งหนังสือและคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งได้บัญญัติเกี่ยวกับการส่งหนังสือและคำสั่งเรียกให้ดำเนินการด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีก็ได้ตามมติของคณะกรรมการ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

(๒) มอบให้บุคคลอื่นนำส่ง

(๓) ส่งทางโทรสาร

(๔) วิธีการอื่นใดที่คณะกรรมการเห็นสมควรเฉพาะกรณี

สำหรับรูปแบบของหนังสือและคำสั่งเรียกมี ๔ แบบ ดังนี้

แบบที่หนึ่ง คณะกรรมการ (อส.) ๑ เป็นหนังสือขอให้บุคคลส่งเอกสาร

แบบที่สอง คณะกรรมการ (บค.) ๑ เป็นหนังสือเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น

แบบที่สาม คณะกรรมการ (อส.) ๒ เป็นคำสั่งเรียกเอกสารของคณะกรรมการ

แบบที่สี่ คณะกรรมการ (บค.) ๒ เป็นคำสั่งเรียกบุคคลของคณะกรรมการ

ตามรูปแบบของหนังสือดังกล่าวข้างต้นได้มีการระบุบทคุ้มครองและบทลงโทษตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ไว้ด้วยโดยจะใส่ไว้ในกรอบสี่เหลี่ยมด้านหลังจดหมาย หากหน่วยงานใดหรือบุคคลท่านใดได้รับหนังสือที่ออกโดยสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาที่ไม่ถูกต้องตามรูปแบบที่กฎหมายกำหนด หน่วยงานหรือบุคคลนั้นสามารถใช้ดุลพินิจในการที่จะส่งเอกสารหรือเข้าร่วมประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นได้ โดยไม่มีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติ บุคคลภายนอกอาจเกิดความไม่เข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนหรือกระบวนการในการออกหนังสือและคำสั่งเรียกตามพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ ในครั้งแรกที่เชิญจะเป็นขั้นตอนการออกหนังสือขอให้บุคคลส่งเอกสาร คณะกรรมการ (อ.ส.) ๑ และหนังสือเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น คณะกรรมการ (บ.ค.) ๑ ตามมาตรา ๖ เท่านั้น ซึ่งหากหน่วยงานหรือบุคคลภายนอกได้รับหนังสือดังกล่าวแล้วไม่จัดส่งเอกสารหรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ โดยไม่มีหนังสือขอเลื่อนหรือหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาดำเนินการแทนพร้อมชี้แจงเหตุจำเป็นอย่างชัดเจนต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเชิญ จึงจะเป็นเหตุให้คณะกรรมการออกคำสั่งเรียกตามมาตรา ๘ ได้เท่านั้น

สำหรับการส่งหนังสือและคำสั่งเรียก จะดำเนินการโดย

๑. กรณีส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับเจ้าหน้าที่จะส่ง ณ ถิ่นที่อยู่หรือภูมิลำเนา หรือสำนักทำราชการของหน่วยงานหรือบุคคลที่คณะกรรมการต้องการให้ส่งเอกสารหรือให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น แต่ทั้งนี้ในการปฏิบัติเจ้าหน้าที่จะมีการติดต่อเป็นการภายในเพื่อสอบถามที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ไปยังหน่วยงานหรือบุคคลดังกล่าวก่อน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและจัดส่งได้ตามที่อยู่ปัจจุบัน

๒. การมอบให้บุคคลอื่นนำส่งนั้น กฎหมายมิได้กำหนดไว้ว่าจะมอบให้บุคคลใด ดังนั้น บุคคลอื่นที่รับมอบหมายจะเป็นบุคคลใดก็ได้

๓. การส่งหนังสือและคำสั่งเรียกทางโทรสาร จะต้องมิให้นำส่งประกอบด้วย เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันว่าได้มีการส่งและรับหนังสือและคำสั่งเรียกเมื่อใด ซึ่งการส่งวิธีนี้จะมีผลเป็นการส่งโดยชอบด้วยกฎหมายทันทีนับแต่วันส่ง แต่ปัญหาพบว่าในทางปฏิบัตินั้นผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสือล่าช้า ซึ่งเกิดจากการติดต่อประสานงานของบุคคลภายในหน่วยงานที่มีขั้นตอนค่อนข้างมาก ดังนั้น จึงขอความร่วมมือให้เจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานที่ได้รับหนังสือหรือคำสั่งเรียกจากคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาดำเนินการติดต่อประสานงานกับผู้บังคับบัญชาซึ่งรับผิดชอบโดยตรงอย่างรวดเร็ว เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่คณะกรรมการ

๔. การส่งวิธีการอื่นใดที่คณะกรรมการเห็นสมควรเฉพาะกรณีนั้น มีวัตถุประสงค์ที่จะเปิดโอกาสให้มีการกำหนดวิธีการส่งได้หลายช่องทางมากขึ้น เช่น ส่งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e mail) แต่ทั้งนี้ต้องมีหลักฐานมายืนยันว่ามีการส่งและรับเมื่อใด ซึ่งถือเป็นประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในมาตรา ๖

อย่างไรก็ตาม วิธีการส่งหนังสือและคำสั่งเรียกตามระเบียบรัฐสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์และขั้นตอนการจัดส่งหนังสือและคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้กำหนดไว้หลายวิธีตามข้อ ๖ ดังนั้น หากเจ้าหน้าที่สามารถส่งหนังสือและคำสั่งเรียกได้มากกว่า ๑ วิธี จะจัดส่งในวิธีที่ถึงเร็วที่สุด และให้ถือวิธีการนั้นเป็นการส่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และหากส่งไปแล้วย่อมเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่จะต้องประสานกันภายในเพื่อมอบหมายบุคคลหรือจัดส่งเอกสารตามหนังสือหรือคำสั่งที่ได้จัดส่งไปให้ต่อไป

จากหลักเกณฑ์และขั้นตอนเบื้องต้นเห็นได้ว่าเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มิได้มีเจตนารมณ์ที่จะลงโทษเพื่อเอาผิดกับบุคคลที่ได้รับหนังสือและคำสั่งเรียกที่ปฏิบัติตาม แต่มีวัตถุประสงค์เพื่อขอความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เข้าร่วมประชุมหรือจัดส่งเอกสารที่จำเป็นให้แก่คณะกรรมการ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงอันเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องพิจารณาเท่านั้น

**การเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นและตอบข้อซักถาม
รวมทั้งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมสัมมนา**

.....

๑) ประเด็นถาม - ตอบ

๑.๑ ประเด็นเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติ

๑) การกระทำอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ หมายความว่าอย่างไร

ตอบ เจตนารมณ์ในการยกร่างมาตรา ๑๕ เพื่อให้ความคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ สำหรับตัวอย่างที่ถือได้ว่าเป็นการกระทำอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของคณะกรรมการ เช่นกรณีที่คณะกรรมการทั้งคณะเดินทางไปสำรวจและตรวจสอบพื้นที่ที่เป็นอุทยานแห่งชาติ แต่ถูกคนในพื้นที่ปิดล้อมไม่ให้เข้าไป ทำให้คณะกรรมการไม่สามารถเข้าไปตรวจสอบพื้นที่ได้ หรือกรณีการประชุมคณะกรรมการคณะหนึ่งกำลังจะเริ่มประชุมแต่องค์ประชุมยังไม่ครบ แต่มีกรรมการคนใดคนหนึ่งกำลังเดินทางมาถึงบริเวณหน้าอาคารรัฐสภา แต่ไม่สามารถเข้ามาได้เนื่องจากมีผู้ชุมนุมคุมตัวไว้ไม่ให้เข้าร่วมประชุม ทำให้คณะกรรมการไม่สามารถเปิดประชุมได้ เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม การจะพิจารณาว่าการกระทำอย่างไรเป็นการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๕ หรือไม่ ต้องพิจารณาตามพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นกรณีไป และ “การขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของคณะกรรมการ” ตามมาตรา ๑๕ นั้น หมายถึงการขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของคณะกรรมการทั้งคณะ มิใช่กรรมการคนใดคนหนึ่ง ซึ่งแตกต่างกับ “การขัดขวางเจ้าพนักงาน” ตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นการขัดขวางเจ้าพนักงานคนใดคนหนึ่ง เท่านั้น ดังนั้น หากกรรมการคนเดียวลงพื้นที่เพื่อไปดูงาน แต่ถูกขัดขวางมิให้เข้าพื้นที่ กรณีนี้ย่อมไม่เข้าองค์ประกอบความผิดตามมาตรา ๑๕ เพราะมิใช่การขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ของคณะกรรมการทั้งคณะ

๒) กรณีคณะกรรมการออกหนังสือหรือคำสั่งตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ถือเป็นการทำนิติกรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือไม่ และหากคณะกรรมการออกหนังสือหรือคำสั่งซึ่งเป็นเรื่องพ้นวิสัยหรือขัดกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือขัดต่อกฎหมาย สามารถฟ้องร้องดำเนินคดีได้หรือไม่

ตอบ เห็นว่าหากคณะกรรมการออกหนังสือหรือคำสั่งตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นเรื่องพ้นวิสัย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือขัดต่อกฎหมาย คณะกรรมการจะมีกฎหมายควบคุมไว้ เช่น ประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และมีผลให้คณะกรรมการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และหากเป็นเรื่องร้ายแรงกรรมการอาจถูกถอดถอนได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๕ เพราะการที่กรรมการซึ่งเป็น

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภากระทำผิดตามประมวลจริยธรรมอย่างร้ายแรง ย่อมเป็นเหตุให้ถอดถอนได้ แสดงให้เห็นว่าพระราชบัญญัตินี้นอกจากจะให้อำนาจแก่คณะกรรมการแล้ว ยังมีกระบวนการตามกฎหมายอื่น คอยควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจอยู่ด้วย

๓) กรณีที่คณะกรรมการออกคำสั่งเรียกตาม ม.๘ คำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองหรือไม่ และสามารถอุทธรณ์ต่อศาลปกครองได้หรือไม่

ตอบ ไม่ใช่คำสั่งทางปกครอง เนื่องจากคณะกรรมการเป็นองค์กรทางการเมือง ซึ่งไม่อยู่ภายใต้ อำนาจศาลปกครอง โดยสามารถอุทธรณ์และยื่นฟ้องคดีได้ต่อศาลยุติธรรม

๔) กรณีบทบัญญัติตามมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ มีนัยยะสำคัญที่จะเป็นคำสั่งเรียก ตามมาตรา ๘ หรือไม่ หากเป็นคำสั่งเรียกฯ ตามมาตรา ๘ ปัญหาว่าเหตุใดจึงไม่มีความเชื่อมโยงกันระหว่างมาตรา ๕ และมาตรา ๘

ตอบ บทบัญญัติมาตรา ๕ และมาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ มีความเชื่อมโยงกัน เนื่องจากบทบัญญัติมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญฯ ให้อำนาจแก่คณะกรรมการสามัญและคณะกรรมการ วิสามัญ ในการมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดง ความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณา สอบสวน หรือศึกษาอยู่นั้นได้และให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผล บังคับตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งก็คือ พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและ วุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยบทบัญญัติตามความในมาตรา ๕ เป็นฐานอำนาจของคณะกรรมการที่จะออกคำสั่ง เรียกได้ อย่างไรก็ตามเมื่อให้ความสำคัญในการขอความร่วมมือเป็นหลัก จะให้คณะกรรมการออกคำสั่งเรียกโดย ทันทันทีไม่ได้ จึงต้องบัญญัติความในมาตรา ๖ ขึ้นมา เพื่อให้ปฏิบัติตามก่อนเมื่อปฏิบัติตามมาตรา ๖ แล้ว หากบุคคล ดังกล่าวไม่ให้ความร่วมมือ จึงเป็นการแสดงออกอย่างชัดแจ้งว่ามีเจตนาฝ่าฝืนคำสั่งเรียก จึงเป็นเหตุให้มีการปฏิบัติ ตามมาตรา ๘ อาจกล่าวสรุปได้ว่า มาตรา ๕ คือฐานของอำนาจของคณะกรรมการในการออกคำสั่งเรียกตาม มาตรา ๘ จึงเป็นเหตุให้มาตรา ๕ และมาตรา ๘ มีความเชื่อมโยงกัน

๑.๒ ประเด็นแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายเรื่องการจัดส่งเอกสาร

๑) หากข้อมูลที่คณะกรรมการมีหนังสือขอไปยังสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) แต่ เอกสารถูกทำลายไปตามระบบ จะต้องดำเนินการอย่างไร และหากเอกสารที่นำส่งมาให้คณะกรรมการเป็น เอกสารลับ แต่ได้นำมาเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาจะถูกเปิดเผยหรือไม่

ตอบ หากได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสารจากคณะกรรมการ แต่เอกสารที่ขอไปถูกทำลายแล้ว ผู้ที่ได้รับหนังสือดังกล่าวควรทำหนังสือชี้แจงมายังคณะกรรมการโดยแจ้งเหตุว่าเอกสารที่ขอไปได้ถูกทำลายตาม กฎหรือระเบียบภายในแล้ว เพื่อให้คณะกรรมการได้ทราบถึงเหตุขัดข้อง แต่อย่างไรก็ตาม หากผู้ที่ได้รับหนังสือ เชิญให้ไปชี้แจงพร้อมกับหนังสือขอให้ส่งเอกสาร แม้เอกสารจะถูกทำลายตามระเบียบและได้มีหนังสือชี้แจงถึง เหตุขัดข้องแล้ว ผู้ที่ได้รับหนังสือเชิญไปชี้แจงก็ต้องเข้าร่วมประชุมด้วย มิฉะนั้น ย่อมเป็นเหตุให้คณะกรรมการ ออกคำสั่งเรียกตามมาตรา ๘ ได้

กรณีเอกสารที่ส่งมาจะถูกเปิดเผยหรือไม่ นั้น ส่วนเอกสารที่ส่งมาให้แก่คณะกรรมการเพื่อใช้ เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาย่อมได้รับความคุ้มครองตามข้อบังคับการประชุมฯ อยู่แล้วที่ไม่เปิดเผยเอกสาร การประชุมต่อบุคคลภายนอก และในทางปฏิบัติการประชุมคณะกรรมการแต่ละครั้งจะอนุญาตให้เฉพาะผู้ที่มี ส่วนเกี่ยวข้องเท่านั้นเข้าร่วมประชุม และขอความร่วมมือให้ผู้เข้าร่วมประชุมไม่เปิดเผยเอกสารที่ใช้ประกอบการ พิจารณา

๒) กรณีคณะกรรมการมีมติให้ส่งเอกสาร แต่ปรากฏว่าหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารดังกล่าวมีกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติควบคุมเอกสารดังกล่าวเช่นเดียวกัน ซึ่งกฎหมายดังกล่าวไม่ใช่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นกฎหมายในระดับเทียบเท่าพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งกฎหมายดังกล่าวมีข้อกำหนดให้เปิดเผยข้อมูล และหากเปิดเผยก็มีโทษทางอาญาด้วยปัญหาว่า หน่วยงานจะปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวที่เป็นการเฉพาะหรือจะปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ เพราะกฎหมายทั้งสองฉบับก็ล้วนมีโทษทางอาญาทั้งสิ้น หากมีการฝ่าฝืน

ตอบ หากกล่าวในทางปฏิบัติ หากได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสารโดยที่เอกสารดังกล่าวมีกฎหมายบังคับไว้ว่า ต้องห้ามเปิดเผยแล้วผู้ฝ่าฝืนมีโทษ เห็นว่า เมื่อพิจารณาจากสิทธิที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองให้ประกอบการปฏิบัติที่จะสามารถดำเนินการต่อไปได้ ควรให้หน่วยงานที่ครอบครองชี้แจงต่อคณะกรรมการก่อนและชี้แจงเท่าที่จะสามารถกระทำได้ และหากการชี้แจงนำไปสู่ความรับผิดชอบที่มีกฎหมายบังคับไว้ ก็สามารถที่จะไม่ชี้แจงได้ และไม่สามารถลงโทษได้ไม่ว่ากฎหมายใด ๆ ก็ตาม รวมทั้งพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ เพราะพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ มิได้บัญญัติไว้ว่าให้ผู้ใดต้องชี้แจง ต่างจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คือเช่น กรณีหมายเรียกแล้วไม่มา หรือกรณีขอให้การแต่ไม่ยอมให้การซึ่งมีสภาพบังคับ อนึ่ง กรณีที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีเอกสิทธิ์ของฝ่ายบริหารที่รัฐธรรมนูญบัญญัติรับรองไว้อยู่แล้วว่าหากเรื่องดังกล่าวเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน รัฐมนตรีมีสิทธิมิให้บุคคลผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไปให้การหรือให้ข้อมูลแก่บุคคลใด ๆ ก็ได้ ดังนั้น ก็ต้องพิจารณาว่าในเรื่องดังกล่าวรัฐมนตรีอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ผู้ใต้บังคับบัญชาให้ข้อมูลเรื่องดังกล่าวแก่ผู้ใดหรือไม่

๑.๓ ประเด็นเรื่องรูปแบบของจดหมายคำสั่งเรียก

๑) ในกรณีที่ได้รับหนังสือเชิญบุคคลให้เข้าร่วมประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นโดยไม่มีการระบุตัวบุคคลไว้อย่างชัดเจน เช่น ระบุแต่เพียงว่าเชิญผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้บุคคลที่ได้รับหนังสือไม่สามารถทราบได้ว่าคณะกรรมการต้องการให้บุคคลใดไปชี้แจงต่อที่ประชุม รวมทั้งบางกรณีไม่มีประเด็นเกี่ยวกับเรื่องพิจารณาแจ้งให้ทราบบุคคลที่ได้รับหนังสือดังกล่าวทราบ จึงขอความกรุณาให้คณะกรรมการออกหนังสือเชิญโดยระบุรายละเอียด เพื่อให้มีความชัดเจนมากขึ้น ในเรื่องนี้คณะกรรมการจะมีวิธีการแก้ไขปัญหายังไร

ตอบ จากคำถามเห็นได้ว่าหนังสือที่ได้รับนั้นไม่ได้เป็นไปตามแบบหนังสือเชิญบุคคลให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น (คณะกรรมการ(บค.)๑) เนื่องจากโดยปกติพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้กำหนดให้หนังสือเชิญต้องระบุตัวบุคคลให้ชัดเจน ซึ่งหนังสือเชิญ ๑ ฉบับ จะระบุตัวบุคคลให้มาชี้แจงเพียง ๑ คน เท่านั้น ซึ่งทำให้บุคคลที่ระบุชื่อหรือตำแหน่งไว้ในหนังสือจะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามระเบียบรัฐสภาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบทั้งรูปแบบหนังสือจะระบุไว้อย่างชัดเจนว่า “คณะกรรมการจึงมีมติขอเชิญท่านไปแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการด้วยตนเอง” แสดงให้เห็นว่าบุคคลที่จะเข้าร่วมชี้แจงแสดงความคิดเห็นซึ่งได้รับหนังสือ ๑ ฉบับจะต้องเป็นบุคคลเพียงคนเดียวเท่านั้น ไม่รวมถึงบุคคลอื่นด้วย และการอนุมัติสั่งการให้เชิญใคร ต้องพิจารณากฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ วรรคสาม ประกอบกับพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๕ วรรคสอง ซึ่งได้บัญญัติหลักเกณฑ์ไว้อย่างชัดเจนว่าคณะกรรมการมีอำนาจ

ออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลที่เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ประธานคณะกรรมการการแจ้งให้รัฐมนตรีซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแล หน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัดทราบและมีคำสั่งให้บุคคลนั้นดำเนินการ ดังนั้น ในการเชิญบุคคลที่เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการการจะออกหนังสือ ๒ ฉบับ คือ ฉบับที่ ๑ เป็นหนังสือถึงบุคคลที่มาชี้แจงแสดงความคิดเห็นโดยตรง ฉบับที่ ๒ เป็นหนังสือถึงรัฐมนตรีที่กำกับดูแลพิจารณาสั่งการให้ดำเนินการ

ดังนั้น หากหนังสือเชิญผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จะต้องมียกหนังสือถึงรองนายกรัฐมนตรี ฉบับหนึ่ง และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติฉบับหนึ่ง และในหนังสือดังกล่าวจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับประเด็น พิจารณาไว้อย่างชัดเจน ซึ่งถือเป็นหนังสือเชิญที่ถูกต้องตามแบบ คณะกรรมการการ (บค.) ๑

๒) กรณีที่คณะกรรมการได้ซักถามนอกเหนือจากประเด็นที่ได้มีการระบุไว้ในหนังสือเชิญ ผู้ชี้แจง จำเป็นต้องตอบคำถามนั้นหรือไม่ หากไม่ตอบ ณ ขณะนั้นจะมีความผิดตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกหรือไม่

ตอบ ไม่จำเป็นต้องตอบคำถาม ซึ่งไม่ผิดในการกระทำตามมาตรา ๖ และหากคณะกรรมการมีความประสงค์เพื่อขอทราบข้อมูลจากหน่วยงานชี้แจง คณะกรรมการการต้องออกหนังสือเชิญซึ่งมีการระบุประเด็น ซักถามไปยังหน่วยงานนั้นและเข้าชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง

๑.๔ ประเด็นแนวทางในการปฏิบัติตามกฎหมายเรื่องกำหนดระยะเวลา

๑) เหตุใดการนับระยะเวลาในการปฏิบัติตามหนังสือ ๓ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือตามมาตรา ๖ จึงมีความแตกต่างกับหน่วยงานราชการอื่นจะใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณโดยให้นับแต่วันที่ หน่วยงานหรือบุคคลที่ได้รับหนังสือลงเลขรับหนังสือ

ตอบ หลักเกณฑ์ในการส่งหนังสือของคณะกรรมการจะนำระเบียบงานสารบรรณมาใช้บังคับ โดยอนุโลมเพียงเท่าที่จะใช้บังคับได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มีผลใช้บังคับแล้ว และกำหนดวิธีการส่ง รวมถึงกำหนดระยะเวลา ไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ซึ่งวิธีการส่งที่คณะกรรมการสามารถติดต่อประสานงานกับบุคคลภายนอกได้รวดเร็วที่สุด คือ การส่งหนังสือทางโทรสาร แม้ไม่ส่งหนังสือฉบับจริงตามไปให้ ก็ถือว่าเป็นการส่งโดยชอบแล้ว ส่วนระยะเวลา ในการปฏิบัติตามหนังสือก็ให้เริ่มนับทันทีนับแต่วันที่คณะกรรมการได้ส่งหนังสือทางโทรสาร เนื่องจาก คณะกรรมการการมีข้อจำกัดเรื่องระยะเวลาและเพื่ออำนวยความสะดวกในการประชุมของคณะกรรมการที่มี กำหนดนัดประชุมทุกสัปดาห์

๒) ในกรณีที่มีหนังสือเชิญบุคคล และหนังสือถึงรัฐมนตรีซึ่งบังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลหน่วยงานที่ บุคคลนั้นสังกัด การนับระยะเวลา ๓ วันในการปฏิบัติตามหนังสือเชิญตามมาตรา ๖ ควรเริ่มนับจากหนังสือฉบับใด

ตอบ กรณีที่คณะกรรมการมีหนังสือ ๒ ฉบับ ซึ่งมีถึงบุคคลที่เชิญมาชี้แจงและรัฐมนตรีซึ่งบังคับ บัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้นสังกัด การนับระยะเวลา ๓ วันในการปฏิบัติตามหนังสือเชิญตามมาตรา ๖ ควรเริ่มนับจากหนังสือที่มีถึงบุคคลที่เชิญมาชี้แจงเป็นสำคัญ มิใช่ นับแต่หนังสือถึงรัฐมนตรีฯ แต่ในทางปฏิบัติมี ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการสั่งการของรัฐมนตรีที่อาจมีความล่าช้า และทำให้บุคคลซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาหรือ กำกับดูแลทราบเรื่องซึ่งเหลือเวลาในการปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึง ๓ วัน โดยในกรณีนี้ทางคณะกรรมการการจึงขอ ความร่วมมือจากบุคคลที่ได้รับหนังสือให้มาเข้าร่วมประชุม เพื่อชี้แจงแสดงความคิดเห็น แม้รัฐมนตรีฯจะสั่งการ หรือไม่ก็ตาม

๓) เนื่องจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีอยู่ทั่วประเทศ เมื่อได้รับหนังสือเชิญมาชี้แจงแต่มีเวลาให้ดำเนินการไม่ถึง ๓ วัน จึงไม่สามารถเข้าชี้แจงกับคณะกรรมการได้ จะมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

ตอบ หากหน่วยงานได้รับหนังสือเชิญแต่เหลือเวลาที่จะปฏิบัติตามไม่ถึง ๓ วันนับแต่วันที่รับหนังสือ หน่วยงานอาจไม่ปฏิบัติตามก็ได้ แต่อย่างไรก็ตาม หน่วยงานต้องมีหนังสือแจ้งเหตุต่อคณะกรรมการภายใน ๓ วัน

๔) ในกรณีการมีหนังสือแจ้งเหตุขัดข้อง ต่อคณะกรรมการหรือกรณีการมีหนังสือแจ้งการอ้างเอกสาร ค่าแถม หรือความเห็นชอบตนแทนการส่งเอกสารหรือมาแถมข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ตามความในวรรคสามและวรรคสี่ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามคำสั่งกรณีปัญหาว่าการนับระยะเวลาภายในสามวันจะนับอย่างไร กล่าวคือ จะนับแต่วันที่หนังสือได้ส่งไปจากหน่วยงานหรือจะต้องส่งให้คณะกรรมการภายในสามวัน และในกรณีระยะเวลาสามวันดังกล่าว จะนับรวมระยะเวลาของวันหยุดราชการด้วยหรือไม่ อย่างไร

ตอบ การนับระยะเวลาสามวันนั้นจะนับแต่วันที่รับหนังสือจากคณะกรรมการ และจะต้องส่งหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวกลับมายังคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่นั้น อย่างไรก็ตาม หากพันกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแต่มีหนังสือแจ้งกลับมาหรือประสานงานติดต่อกลับมายังคณะกรรมการในเบื้องต้น คณะกรรมการเห็นว่า มีการให้ความร่วมมือ โอกาสที่จะใช้มาตรการในขั้นรุนแรงก็จะน้อยลง เนื่องจากในทางปฏิบัติเป็นเพียงการเน้นให้ความร่วมมือเท่านั้น ส่วนกรณีปัญหาว่าการนับระยะเวลาสามวันนั้นจะนับรวมวันหยุดราชการด้วยหรือไม่นั้น เห็นว่าระยะเวลานับต่อเนืองนั้นเป็นเวลาที่เหมาะสมที่สุด ประกอบกับเมื่อพิจารณาวิธีการนำส่งที่เร็วที่สุด คือ การนำส่งทางโทรสาร ดังนั้น จึงไม่มีการยกเว้นไม่ให้มีการนับวันหยุดราชการและวันหยุดนักขัตฤกษ์ แต่อย่างไร

๑.๕ ประเด็นแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายเรื่องการสั่งการ

๑) กรณีถ้าหากคณะกรรมการมีหนังสือถึงรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาหรือกำกับดูแล และข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างแล้วปรากฏว่ารัฐมนตรีฯ สั่งการในหนังสือว่าไม่ให้เข้าร่วมชี้แจงแสดงความคิดเห็น กรณีนี้บุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญจะมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

ตอบ กรณีนี้หากบุคคลที่ได้รับหนังสือเชิญแล้วไม่ปฏิบัติตามหนังสือ เนื่องจากมีหนังสือสั่งการจากรัฐมนตรีฯ ไม่ให้เข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการนั้น รัฐมนตรีฯ ย่อมมีความผิดตามมาตรา ๑๕ ถือว่าเป็นการกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติตามหน้าที่ของคณะกรรมการได้ และหากบุคคลที่ได้รับหนังสือไม่ปฏิบัติตามหนังสือเชิญตามมาตรา ๖ โดยไม่มาชี้แจงแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ย่อมเป็นเหตุให้คณะกรรมการออกคำสั่งเรียกตามมาตรา ๘ ได้

๑.๖ ประเด็นแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายเรื่องการเข้าชี้แจง

๑) กรณีที่เกิดเรื่องสาธารณะ เช่น การชุมนุมประท้วงหน้ารัฐสภา หน่วยงานที่ถูกเชิญเข้าร่วมการประชุมกับคณะกรรมการจำเป็นต้องทำหนังสือชี้แจงเหตุผลที่ไม่สามารถมาประชุมอีกหรือไม่

ตอบ อย่่างไรก็ตามต้องทำหนังสือชี้แจงเหตุผลภายใน ๓ วัน

๒) การที่คณะกรรมการธิการได้มีหนังสือเชิญไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานที่เชิญได้ตอบกลับมาว่าเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาศึกษาไม่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของตน แต่คณะกรรมการยืนยันว่าเรื่องดังกล่าวเกี่ยวข้องและเชิญหน่วยงานมาอีกครั้ง ดังนั้น หน่วยงานดังกล่าวจำเป็นต้องเข้าชี้แจงกับคณะกรรมการหรือไม่

ตอบ เมื่อคณะกรรมการมีหนังสือเชิญไปยังหน่วยงานให้เข้าชี้แจง หน่วยงานจำเป็นต้องเข้าชี้แจงเพราะการตัดสินใจว่าเรื่องที่พิจารณามีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานใดเป็นการใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการ

๓) กรณีการจัดส่งหนังสือตามมาตรา ๖ และคำสั่งเรียกตามมาตรา ๘ ได้มีการกำหนดวิธีการดำเนินการไว้ในมาตรา ๙ ปัญหาว่า หากเป็นกรณีการมีหนังสือขอเลื่อนหรือหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาดำเนินการแทนนั้น ตามมาตรา ๗ จะต้องใช้วิธีการดำเนินการเหมือนกันหรือไม่และแตกต่างกันอย่างไร

ตอบ เมื่อพิจารณาในทางกฎหมายก็ได้มีการบัญญัติไว้แต่อย่างใด เนื่องจากแล้วแต่ความสะดวกในการดำเนินการของบุคคลที่ได้รับหนังสือขอให้ส่งเอกสารหรือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นโดยจะดำเนินการจัดส่งโดยวิธีการใดก็ได้ แต่จะต้องดำเนินการจัดส่งมายังคณะกรรมการโดยเร็วที่สุด ส่วนที่มีการบัญญัติวิธีการดำเนินการของคณะกรรมการได้นั้น เนื่องจากต้องการให้มีหลักฐานว่าคณะกรรมการได้ดำเนินการจัดส่งและมีหลักฐานว่าบุคคลนั้นก็ได้รับหนังสือจากคณะกรรมการแล้ว

๔) กรณีที่บุคคลผู้ได้รับหนังสือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ แต่มีความประสงค์จะดำเนินการจัดส่งเป็นเอกสารแทน จะดำเนินการได้หรือไม่อย่างไร และในทางกลับกัน หากคณะกรรมการมีหนังสือเรียกเอกสารจากบุคคล แต่บุคคลนั้นมีความประสงค์จะมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นด้วยตนเองแทน จะดำเนินการได้หรือไม่

ตอบ เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๕ ได้บัญญัติให้อำนาจในการเรียกเอกสาร จากบุคคลหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการเท่านั้น เนื่องจากในบางกรณีเป็นเพียงการศึกษาเบื้องต้นของคณะกรรมการ เพื่อมิให้เป็นการรบกวนบุคคลผู้ครอบครองเอกสารดังกล่าวหรือบุคคลผู้ทราบเรื่องราวดังกล่าวจนเกินไป จึงบัญญัติให้อำนาจในการขอข้อมูลเพื่อศึกษาเบื้องต้นก่อน เมื่อศึกษาเสร็จสิ้นแล้วก็อาจยุติเรื่องดังกล่าว จึงไม่ต้องให้บุคคลใดมาชี้แจงอีก แต่ในทางกลับกันหากเชิญมาชี้แจงหรือแสดงความคิดเห็นแต่มีความประสงค์จัดส่งเอกสารแทน ที่อาจไม่ตรงกับเจตนาของคณะกรรมการเนื่องจากเอกสารดังกล่าวอาจมีข้อมูลไม่เพียงพอหรือไม่ชัดเจนต่อการพิจารณาของคณะกรรมการประกอบกัน อาจเป็นการเสียสิทธิตามระเบียบรัฐสภาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังนั้น เพื่อให้ง่ายและสะดวกที่สุด เมื่อคณะกรรมการประสงค์ที่จะให้ดำเนินการอย่างไร ก็ควรปฏิบัติตามนั้น

๕) กรณีการมีหนังสือขอเลื่อนการมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น โดยได้ยื่นมาภายในกำหนดเวลา ตามมาตรา ๗ ต่อมาภายหลังจะกลับมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นซึ่งยังไม่พ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่ อย่างไร

ตอบ แยกพิจารณาเป็นสองกรณี คือ กรณีสัปดาห์ต่อสัปดาห์ ซึ่งระยะเวลาที่ค่อนข้างจำกัดแม้ส่งหนังสือขอเลื่อนมาไม่ทันภายในกำหนดก็ตามแต่ภายหลังกลับใจต้องการมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นด้วยตนเองต่อคณะกรรมการ กรณีดังกล่าวนี้คณะกรรมการก็มีความยินดีที่จะให้มาเนื่องจากคณะกรรมการก็มีความประสงค์ให้ท่านมาอยู่แล้ว ส่วนกรณีข้ามสัปดาห์ไปเรื่อย ๆ กรณีดังกล่าวจะต้องรีบแจ้ง

และประสานกลับมาโดยเร็วเพื่อฝ่ายเลขานุการจะนำเข้าที่ประชุมเพื่อพิจารณา มิฉะนั้นหากคณะกรรมการมีมติให้เรียกมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นอีกจะทำให้บุคคลดังกล่าวเสียประโยชน์

กล่าวโดยสรุป คือเมื่อมีความประสงค์จะแจ้งขอเลื่อน จะต้องรีบแจ้งกลับมายังฝ่ายเลขานุการโดยเร็ว เพื่อที่ฝ่ายเลขานุการจะไม่ต้องนำหนังสือแจ้งขอเลื่อนเข้าที่ประชุมและก็จะถือว่าบุคคลดังกล่าวปฏิบัติตามมาตรา ๖

๖) กรณีคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาได้มีมติเรียกเอกสารจากบุคคล หรือเรียกบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น และบุคคลดังกล่าวได้ส่งเอกสารหรือมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นด้วยตนเองแล้ว ต่อมาภายหลังคณะกรรมการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎรก็ได้มีมติเรียกเอกสารจากบุคคล หรือเรียกบุคคลดังกล่าวอีก ปัญหาว่ากรณีดังกล่าวจะต้องเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎรที่จะประสานไปยังคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา เพื่อขอเอกสารหรือถ้อยคำแถลงหรือแสดงความคิดเห็นของบุคคลดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร

ตอบ บุคคลดังกล่าวสามารถที่จะชี้แจงต่อคณะกรรมการสามัญ สภาผู้แทนราษฎรว่าตนได้เคยจัดส่งเอกสารหรือแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องเดียวกัน ต่อคณะกรรมการสามัญคณะอื่น ๆ แล้ว จากนั้น คณะกรรมการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎรคณะดังกล่าว ก็จะมีหนังสือเพื่อขอเอกสารหรือถ้อยคำแถลงหรือแสดงความคิดเห็นจากคณะกรรมการสามัญที่บุคคลดังกล่าวได้เคยจัดส่งเอกสารหรือแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นเอง อย่างไรก็ตามหากบุคคลที่ได้เคยส่งเอกสารหรือได้มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องเดียวกัน ต่อคณะกรรมการอื่นแล้วก็ตาม หากมีประเด็นอื่น ๆ ที่บุคคลดังกล่าวมิได้เคยชี้แจงไว้ คณะกรรมการก็อาจมีมติให้บุคคลดังกล่าวจัดส่งเอกสารหรือแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการได้อีก

๗) กรณีตามบทบัญญัติมาตรา ๘ ที่ได้บัญญัติไว้ว่า บุคคลนั้นจะต้องมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นด้วยตนเอง อันเป็นการแสดงว่าไม่อาจมอบหมายให้บุคคลอื่นมาดำเนินการแทน หรือไม่ อย่างไร และกรณีที่ออกคำสั่งเรียกหัวหน้าระดับหน่วยงานราชการแล้ว แล้วมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ผู้ที่จะต้องถูกลงโทษตามมาตรา ๑๓ จะต้องเป็นหัวหน้าระดับหน่วยงานราชการหรือไม่ อย่างไร

ตอบ การที่จะต้องด้วยกรณีบทบัญญัติมาตรา ๘ ได้นั้นจะต้องเป็นกรณีที่คณะกรรมการมีมติออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลหรือเรียกบุคคลนั้นมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นด้วยตนเอง เนื่องจากไม่จัดส่งเอกสารหรือไม่มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น อันเป็นการแสดงออกว่า คณะกรรมการไม่เปิดโอกาสการให้บุคคลนั้นกระทำการอย่างอื่นได้อีก นอกจากจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของคณะกรรมการเท่านั้น จึงไม่อาจมอบหมายให้บุคคลอื่นทำการแทนได้ และหากบุคคลนั้นเป็นหัวหน้าส่วนราชการไม่ว่าจะเป็น ปลัดกระทรวง อธิบดีกรม เป็นต้น หากฝ่าฝืนคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ บุคคลดังกล่าวก็ต้องรับโทษของการฝ่าฝืนคำสั่งเรียกอาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า คำสั่งเรียกกระบุถึงผู้ใด หากผู้นั้นฝ่าฝืนคำสั่งเรียกก็จักถูกลงโทษตามความในมาตรา ๑๓

๑.๗ ประเด็นแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายเรื่องการดำเนินการตามบทลงโทษ

๑) กรณีเมื่อมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติโดยเป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ ซึ่งจะต้องมีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป ปัญหาว่า หากพนักงานสอบสวนเห็นควรไม่ดำเนินคดีหรือดำเนินคดีแต่พนักงานอัยการส่งไม่ฟ้องจะมีผลหรือกระบวนการขั้นตอนต่อไปอย่างไร และบุคคลนั้นจะสามารถดำเนินคดีต่อคณะกรรมการได้หรือไม่

ตอบ หากเกิดกรณีดังกล่าวขึ้นก็จะเป็นอันสิ้นสุดกระบวนการ ส่วนที่บุคคลจะสามารถดำเนินคดีต่อคณะกรรมการธิการได้หรือไม่ ก็ต้องไปว่ากล่าวกันเป็นอีกเรื่องหนึ่ง อย่างไรก็ตาม การที่คณะกรรมการธิการจะมีคำสั่งเรียกตามมาตรา ๘ ได้นั้น ก็มีกระบวนการขั้นตอนที่ยุ่งยากเหมือนกัน กล่าวคือ ในการออกคำสั่งเรียกนั้น คณะกรรมการธิการจะต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ของจำนวนกรรมการธิการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ปัจจุบัน คณะกรรมการธิการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎรแต่ละคณะจะมีจำนวนกรรมการธิการ ๑๕ คน ซึ่งหมายความว่า องค์ประชุมของคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ ๘๔ จะต้องมีการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ของจำนวนกรรมการธิการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ เพราะฉะนั้นต้องมีจำนวน ๘ คน และในการที่จะมีมติออกคำสั่งเรียกได้นั้น จะต้องเป็นมติเอกฉันท์ซึ่งทั้งหมด ๘ คนก็ต้องเห็นด้วยกันทั้งหมด เพราะฉะนั้น การที่คณะกรรมการเห็นพ้องต้องกันที่จะออกคำสั่งเรียกนั้น คณะกรรมการก็อาจพิจารณาแล้วว่าอาจถูกดำเนินคดีหรือฟ้องกลับได้

กล่าวโดยสรุป เมื่อพนักงานสอบสวนไม่ดำเนินคดี หรือดำเนินคดีแต่พนักงานอัยการเห็นควรไม่สั่งฟ้อง กระบวนการขั้นตอนก็สิ้นสุดลง แต่บุคคลนั้นจะฟ้องหรือดำเนินคดีต่อคณะกรรมการก็จะต้องไปว่ากล่าวกันเป็นอีกเรื่องหนึ่งว่า กระบวนการและขั้นตอนของการออกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการกระทำชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

๑.๘ ประเด็นแนวทางการดำเนินการเรื่องการเบิกจ่ายค่าเดินทาง

๑) กรณีผู้มาแถลงข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นข้าราชการ ซึ่งให้ใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากหน่วยงานต้นสังกัด ตามข้อ ๕ ของระเบียบรัฐสภาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๕ แต่เมื่อพิจารณาจากความในข้อ ๗ (๕) ของระเบียบดังกล่าว ซึ่งเป็นการกำหนดเกี่ยวกับการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยเฉพาะกรณีที่ต้องใช้สำเนาเอกสารลงชื่อมาประชุมของผู้มาแถลงข้อเท็จจริง ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้รับรองแล้วนั้น ปัญหาว่า วิธีการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางของข้าราชการที่ต้องเบิกต้นสังกัดจะใช้หลักเกณฑ์อย่างไร

ตอบ ตามในข้อ ๗ ของระเบียบรัฐสภาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ใช้กับกรณีที่เป็นการเบิกจ่ายจากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา แต่ในกรณีเป็นการเบิกจ่ายต้นสังกัด ของผู้มาแถลงข้อเท็จจริงซึ่งเป็นข้าราชการ ให้ใช้เพียงหนังสือเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ และหนังสือขออนุญาต ประกอบขออนุมัติค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เท่านั้น

๒) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมสัมมนา

๑. กรณีบุคคลได้รับหนังสือเชิญหรือขอให้ส่งเอกสารมีเวลาที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึง ๓ วันนับแต่วันที่รับหนังสือตามมาตรา ๖ ซึ่งเป็นเหตุให้บุคคลที่ได้รับหนังสือไม่อาจเข้าร่วมประชุมหรือไม่สามารถส่งเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาได้นั้น เห็นควรให้มีการออกระเบียบภายในขยายระยะเวลาเพื่อให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกสามารถมีเวลาดำเนินการปฏิบัติตามหนังสือได้ทันภายในกำหนดนัดประชุมได้ แม้ว่าตามกฎหมายจะให้หนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวได้ แต่ในทางปฏิบัติคงไม่มีหน่วยงานใดหรือบุคคลใดที่จะไม่ให้ความร่วมมือโดยทำหนังสือชี้แจงแสดงเหตุที่ไม่สามารถเข้าร่วมประชุมหรือส่งเอกสารให้ได้ เนื่องจากได้รับหนังสือเชิญหรือขอให้ส่งเอกสารมีเวลาที่จะปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึง ๓ วันนับแต่วันที่รับหนังสือตามมาตรา ๖

ในประเด็นดังกล่าว นายนาถ ดวงวิชัย นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร อดีตเลขานุการตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรฯ เห็นว่า การกำหนดเวลาดังกล่าวได้มีการกำหนดไว้ในกฎหมายชัดเจนแล้ว การที่คณะกรรมการธิการคณะใดส่งหนังสือเชิญโดยให้ระยะเวลาในการปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึง ๓ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ก็เป็นดุลพินิจของบุคคลที่ได้รับหนังสือดังกล่าวว่าจะปฏิบัติตามหนังสือหรือไม่ ซึ่งหากบุคคลดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามย่อมไม่มีความผิดตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ และไม่เป็นที่เหตุให้คณะกรรมการออกคำสั่งเรียกตามมาตรา ๘ ได้ เนื่องจากคณะกรรมการไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนั้นคณะกรรมการย่อมต้องดำเนินการให้เป็นไปตามขั้นตอนหรือกระบวนการในการออกหนังสือเชิญหรือขอให้ส่งเอกสารตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว ซึ่งหากไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวคณะกรรมการย่อมไม่สามารถฟ้องร้องดำเนินคดีกับบุคคลดังกล่าวได้

๒. การประสานงานหรือดำเนินการภายในของแต่ละหน่วยงานอาจมีข้อขัดข้องในกรณีที่ได้รับหนังสือเชิญโดยให้ระยะเวลาในการปฏิบัติตามหนังสือไม่ถึง ๓ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ซึ่งอาจทำให้บุคคลที่ได้รับหนังสือไม่สามารถปฏิบัติตามหนังสือได้ แต่อย่างไรก็ตาม หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกยินดีที่จะให้ความร่วมมือแก่คณะกรรมการ ทั้งนี้ เพื่อคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ จึงเห็นควรขอความร่วมมือให้คณะกรรมการอำนวยความสะดวกโดยให้ระยะเวลาพอสมควรให้บุคคลที่ได้รับหนังสือสามารถปฏิบัติตามได้ด้วย

๓. หากหน่วยงานที่เชิญมาชี้แจง ได้ตอบข้อซักถามกับคณะกรรมการแล้วและมีการถามซ้ำในประเด็นคำถามเดิมที่ได้ชี้แจงไปแล้ว ผู้มาชี้แจงเสนอให้ที่ประชุมแจ้งให้คณะกรรมการทราบว่าได้มีการชี้แจงในประเด็นดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว เพื่อไม่ให้เกิดการเข้าใจผิดกับกรรมการท่านอื่นที่มาภายหลัง

๔. ควรระบุในหนังสือเชิญตามมาตรา ๗ ให้ชัดเจนว่าเรื่องใดที่สามารถมอบหมายให้บุคคลอื่นดำเนินการแทน พร้อมเข้าชี้แจงกับคณะกรรมการหรือเรื่องใดที่ไม่สามารถมอบหมายบุคคลอื่นให้ดำเนินการได้

๕. ควรมีการกำหนดระเบียบเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ ว่าประเด็นใดควรเชิญบุคคลในระดับใดเข้าชี้แจงได้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น และเพื่อให้ตรงกับบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นนั้น ๆ โดยตรง

เรียบเรียงโดย
นายจิรพันธ์ ทองบุญเรือง
นางสาวปนัดดา ระกิติ
นางสาวนิตยา คำภาอินทร์

ภาคผนวก

ก. รายนามคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

คำสั่งรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ ๕ / ๒๕๕๕

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมการและดำเนินการจัดสัมมนา เพื่อเผยแพร่ ประสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจร่วมกันในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔

ตามที่ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง (นายเจริญ จรรย์โกมล) ได้ประทานคำริให้ สำนักกรรมการ ๑ สำนักกรรมการ ๒ และสำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ดำเนินการจัดสัมมนาเพื่อเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจร่วมกันในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้แก่ บุคลากรด้านกฎหมายของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งบุคลากรของสำนักกรรมการ ๑ สำนักกรรมการ ๒ และสำนักกรรมการ ๓ นั้น

เพื่อให้การจัดสัมมนา สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี บรรลุวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติดังกล่าว อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติภารกิจตามกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสามัญ และคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งบุคลากรด้านกฎหมายของหน่วยงานภาครัฐ ตลอดจนบุคลากรของสำนักกรรมการ ๑ สำนักกรรมการ ๒ และสำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมการและดำเนินการจัดสัมมนา เพื่อเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจร่วมกันในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบด้วย

๑. นางพรณิภา เสริมศรี	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๒. นางบุษกร วรรณะภูติ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๓. นายธงชัย คุลยสุข	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๔. นายสามารถ คัมภีรานนท์	ประธานคณะกรรมการ
๕. นางสาววราภรณ์ สุขประเสริฐ	รองประธานคณะกรรมการ
๖. นางศรีเงิน สุขภิรมย์	รองประธานคณะกรรมการ
๗. ว่าที่เรือตรี ยุทธนา สำเภาเงิน	กรรมการ
๘. นายกฤษณะ จัวงศ์สินธุ์	กรรมการ
๙. นายนาถะ ดวงวิชัย	กรรมการ
๑๐. นางสาววิลาวัลย์ ร่ำริน	กรรมการ
๑๑. นายรัฐภูมิ คำศรี	กรรมการ
๑๒. นายพงศ์พันธุ์ จิตรานุกิจ	กรรมการ
๑๓. นายชูพงศ์ นิลสกุล	กรรมการและเลขานุการ
๑๔. พันจ่าอากาศเอก ศักดิ์สิทธิ์ ภูสีโรงรังษี	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๕. นายชัยบูรณ์ หนองคูน้อย	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. พิจารณาเตรียมการและดำเนินการจัดสัมมนา เพื่อเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจ ร่วมกันในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้แก่บุคลากรด้านกฎหมายของหน่วยงานภาครัฐ และบุคลากรของสำนักกรรมการ ๑ สำนักกรรมการ ๒ และสำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๒. พิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ และหรือคณะทำงานเพื่อดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง
๓. ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(นางพรณิกา เสริมศรี)
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คำสั่งประธานคณะกรรมการเตรียมการและดำเนินการจัดสัมมนาเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
และสร้างความเข้าใจร่วมกันในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔
ที่ ๑ / ๒๕๕๕

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการดำเนินงานโครงการสัมมนาของสำนักกรรมการ ๑ ๒ และ ๓

ตามที่ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง (นายเจริญ จรรย์โกมล) ประธานดำรงให้สำนัก
กรรมการ ๑ ๒ และ ๓ ร่วมกันดำเนินการกำหนดแนวทางและรูปแบบในการจัดโครงการสัมมนาเพื่อเผยแพร่
ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจร่วมกันในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้แก่บุคลากรด้านกฎหมายของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งบุคลากร
ของสำนักกรรมการ ๑ ๒ และ ๓ และรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร(นางพรรณนิภา เสริมศรี) ได้มีคำสั่ง
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่ ๕ / ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมการและดำเนินการจัดสัมมนา นั้น

เพื่อให้การดำเนินการจัดโครงการสัมมนาร่วมกันของสำนักกรรมการ ๑ ๒ และ ๓ สามารถ
ขับเคลื่อนไปด้วยความเรียบร้อย เกิดผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
จึงแต่งตั้งคณะอนุกรรมการดำเนินโครงการสัมมนา จำนวน ๓ คณะ ดังนี้

๑. คณะอนุกรรมการจัดทำโครงการสัมมนา ประกอบด้วย

๑) นายชูพงศ์ นิลสกุล	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒) นางสาวสายพิน รัตนเนตร	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓) ว่าที่เรือตรี ยุทธนา สำเนาเงิน	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่สอง
๔) นางสาวดวงจิตร์ ก่อเจริญวัฒน์	อนุกรรมการ
๕) นางสาวอมตพร แสงเดช	อนุกรรมการ
๖) นายนิกร เวทีกุล	อนุกรรมการ
๗) นายอัครเดช คนซื่อ	อนุกรรมการ
๘) นายคล้วชัย สีทาวีรัตน์กุล	อนุกรรมการ
๙) นางวัชรี ตรองจิตต์	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๐) นายรัฐภูมิ คำศรี	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

โดยให้คณะอนุกรรมการ มีหน้าที่และรับผิดชอบดำเนินโครงการ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการขออนุมัติโครงการสัมมนา/จัดทำหนังสือเชิญผู้เข้าร่วมสัมมนาและกลุ่มเป้าหมาย
- (๒) พิจารณากำหนดบุคคลผู้ทำหน้าที่วิทยากรและจัดทำหนังสือเชิญวิทยากร
- (๓) จัดทำคำกล่าวรายงาน/คำกล่าวเปิดและปิดโครงการสัมมนา/การลงทะเบียนผู้เข้าร่วมสัมมนา
- (๔) ประสานและติดตามความคืบหน้าการดำเนินโครงการของคณะอนุกรรมการแต่ละชุด
และรายงานผลต่อผู้บังคับบัญชา
- (๕) จัดหาสถานที่สัมมนา
- (๖) จัดทำรายงานสรุปผลโครงการสัมมนาเสนอคณะกรรมการ
- (๗) ติดตามประเมินผลโครงการ
- (๘) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายหรือตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๒. คณะอนุกรรมการอำนวยการและประชาสัมพันธ์กิจกรรมโครงการ ประกอบด้วย

๑) นายพิศณุ พลพิชน์	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒) นายพงศ์พันธุ์ จิตรานุกิจ	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๓) นายลักขวิชิต กิตติวัฒน์	อนุกรรมการ
๔) นางทรงยศวรรณ ธาราทรัพย์	อนุกรรมการ
๕) นายณัฐพงศ์ ศรีพา	อนุกรรมการ
๖) นายจุลพงศ์ ศิริไพโรจน์	อนุกรรมการ
๗) นายกองเงิน สุทธิพิทักษ์	อนุกรรมการ
๘) นายนิรันดร์ แสนสอน	อนุกรรมการ
๙) นายไชยกร สุทธิ	อนุกรรมการ
๑๐) นางสาวนภาพร ก่อแก้ว	อนุกรรมการ
๑๑) นายพงศกร สุขชื่น	อนุกรรมการ
๑๒) นายปณชัย แวนใหญ่	อนุกรรมการ
๑๓) นายสุรศักดิ์ บุญญานุกุลกิจ	อนุกรรมการ
๑๔) นายพิณันท์ กั้นโบราณ	อนุกรรมการ
๑๕) นางสาวอุมาพร พยัฆโซ	อนุกรรมการ
๑๖) นายประเสริฐ วงศ์ภูธร	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๗) นางนันทินิตย์ นวลมณี	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๘) นางสาวณิชาพัฒน์ อารีโชติอนันต์	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๙) นางสาวศิริวิมล สุขสมบัติ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

โดยให้คณะอนุกรรมการมีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินโครงการ ดังนี้

- (๑) ประสานและอำนวยการดูแลความเรียบร้อยของสถานที่จัดสัมมนาและการจัดเลี้ยง
- (๒) ประสานและอำนวยการด้านการจัดห้องพักให้ผู้เข้าร่วมโครงการสัมมนา กรณีจัดนอกสถานที่
- (๓) จัดหายานพาหนะสำหรับการเดินทางเข้าร่วมโครงการสัมมนาและการจัดที่นั่งบนยานพาหนะ
- (๔) ให้การต้อนรับวิทยากร/ผู้เข้าร่วมโครงการ/หรือบุคคลสำคัญ
- (๕) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อสารมวลชนต่าง ๆ
- (๖) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายหรือตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๓. คณะอนุกรรมการด้านวิชาการและข้อมูล ประกอบด้วย

๑) นางสาวราภรณ์ สุขประเสริฐ	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒) นายกฤษณะ จ้วงสินธุ์	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๓) นายนาถะ ดวงวิชัย	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๔) นายรังสี สุกณา	อนุกรรมการ
๕) นางสาวศุภรรัตน์ มหาสุข	อนุกรรมการ
๖) นายศุภรัตน์ ศรีดีแก้ว	อนุกรรมการ
๗) นางสาวสุภาพร อาจเดช	อนุกรรมการ
๘) นางสาวเอมอัชฌา บุญเกิด	อนุกรรมการ
๙) นางพิศเพลิน สุขสถาน	อนุกรรมการ

๑๐) นางสาวทิพานัน คันธี	อนุกรรมการ
๑๑) นายชัยบูรณ์ หนองคูน้อย	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๒) นายวัชรพล โรจนวรวัฒน์	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๓) นางสาวชลัญกร สิงหนาท	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

โดยให้คณะอนุกรรมการมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) พิจารณารูปแบบ วิธีการในการให้ความรู้ การระดมความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมสัมมนา และกิจกรรมการสัมมนาต่าง ๆ

(๒) พิจารณากำหนดเนื้อหาสาระสำคัญ หลักเกณฑ์ วิธีการ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ คำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งจัดทำเอกสารทางวิชาการ และจัดทำกฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ เพื่อใช้ประกอบการสัมมนา

(๓) จัดทำสรุปผลการสัมมนาเชิงวิชาการเสนอคณะกรรมการ

(๔) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายหรือตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕

(นายสามารถ คัมภีรานนท์)
ประธานคณะกรรมการ

คำสั่งประธานคณะกรรมการเตรียมการและดำเนินการจัดสัมมนาเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
และสร้างความเข้าใจร่วมกันในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ
ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔

ที่ ๒ / ๒๕๕๕

เรื่อง แต่งตั้งอนุกรรมการเพิ่มเติมในคณะอนุกรรมการด้านวิชาการและข้อมูล

ตามที่ได้มีคำสั่งประธานคณะกรรมการเตรียมการและดำเนินการจัดสัมมนาเพื่อเผยแพร่
ประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจร่วมกันในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของ
คณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ ๑/๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ
ดำเนินงานโครงการสัมมนา จำนวน ๓ คณะ ประกอบด้วยคณะอนุกรรมการจัดทำโครงการสัมมนา
คณะอนุกรรมการอำนวยความสะดวกและประชาสัมพันธ์กิจกรรมโครงการ และคณะอนุกรรมการด้านวิชาการ
และข้อมูล นั้น

เพื่อให้การดำเนินงานด้านวิชาการและข้อมูลในการจัดโครงการสัมมนาร่วมกันของสำนัก
กรรมการ ๑ ๒ และ ๓ เกิดผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
จึงแต่งตั้งอนุกรรมการเพิ่มเติมในคณะอนุกรรมการด้านวิชาการและข้อมูล ดังนี้

๑) นางสาวสิรินทรา ขวัญสง่า	อนุกรรมการ
๒) นางสาวปนัดดา ระกิติ	อนุกรรมการ
๓) นายธรรมนุญ มากเสมอ	อนุกรรมการ
๔) นางสาวนิตยา คำภาอินทร์	อนุกรรมการ
๕) นายจิรพันธ์ ทองบุญเรือง	อนุกรรมการ
๖) นางดาฬิกา เอียดล้วน	อนุกรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕

(นายสามารถ คัมภีรานนท์)

ประธานคณะกรรมการ

ข. โครงการสัมมนา

โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ

เรื่อง การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการเลือกตั้งและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔
ภายใต้โครงการพัฒนาระบบการปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติ
และการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖
(ตามยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ยกระดับขีดความสามารถในการสนับสนุนกระบวนการนิติบัญญัติและการควบคุม
การบริหารราชการแผ่นดินให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี)
โดย สำนักกรรมการ ๑, ๒, ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ในวันศุกร์ที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
ณ ห้องจูปีเตอร์ ชั้น ๓ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพฯ

.....

๑. หลักการและเหตุผล

รัฐสภาในฐานะองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติมีอำนาจหน้าที่ในการตรากฎหมาย การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน และการให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญ ต่าง ๆ การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดย “ระบบกรรมการ” ตามรัฐธรรมนูญกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิกตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญเพื่อกระทำการพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา แล้วรายงานต่อสภา โดยให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ ตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และประธานรัฐสภาได้ออกระเบียบรัฐสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์และขั้นตอนการจัดส่งหนังสือ และคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๔ และระเบียบรัฐสภาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๔

เนื่องจากพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ และระเบียบที่เกี่ยวข้องเป็นเรื่องการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ในการเรียกเอกสารหรือเชิญบุคคลมาชี้แจง ซึ่งเกี่ยวข้องกับหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ รวมถึงราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งคณะกรรมการอาจเรียกเอกสารหรือเชิญมาชี้แจงในเรื่องที่พิจารณา สำนักกรรมการ ๑, ๒, ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะหน่วยงานที่สนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการทั้งในด้านวิชาการและเลขานุการ

เล็งเห็นถึงความสำคัญที่จะต้องมีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่หลักเกณฑ์ ขั้นตอน วิธีการปฏิบัติของพระราชบัญญัติ คำสั่งเรียกฯ ให้แก่หน่วยงานภาครัฐและเอกชนได้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียก ของคณะกรรมการการและสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงได้กำหนดจัดโครงการสัมมนานี้ขึ้น

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ คำสั่งเรียก ของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ระเบียบรัฐสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และขั้นตอนการจัดส่งหนังสือและคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๔ และระเบียบรัฐสภาว่าด้วย ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๔ แก่ผู้แทน ส่วนราชการของฝ่ายบริหาร ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ตลอดจนหน่วยงานธุรการขององค์กรตาม รัฐธรรมนูญ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจ

๒.๒ เพื่อสร้างเครือข่ายในการปฏิบัติราชการของสำนักกรรมการกับส่วนราชการของฝ่ายบริหาร ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ตลอดจนหน่วยงานธุรการขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ

๓. ระยะเวลาดำเนินการ

วันศุกร์ที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพฯ

๔. วิธีดำเนินโครงการ

จัดกิจกรรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสาระสำคัญ ตลอดจน วิธีการ ขั้นตอน ในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ระเบียบรัฐสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์และขั้นตอนการจัดส่งหนังสือและคำสั่งเรียก ของคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๔ และระเบียบรัฐสภาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๔

รายละเอียดกิจกรรม

๔.๑ การบรรยายเชิงวิชาการ

๔.๒ การระดมความคิดเห็น โดยเปิดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นรับฟังมุมมองหรือทัศนคติ ตลอดจนข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมสัมมนาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภา ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔และปัญหา – อุปสรรค

๔.๓ การตอบข้อซักถาม

๕. กลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๓๒๖ คน ประกอบด้วย

๕.๑ ผู้แทนส่วนราชการสังกัดรัฐสภา จำนวน ๘๙ คน

๑) สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (๘๘ คน) ได้แก่

- รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (กำกับดูแลสำนักกรรมการ ๑, ๒, ๓) ผู้อำนวยการ สำนักกรรมการ ๑, ๒, ๓ (๓ คน) ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงาน สำนักกรรมการ ๑, ๒, ๓ (๔๒ คน) ข้าราชการ และพนักงานราชการ สำนักกรรมการ ๑, ๒, ๓ (คณะกรรมการฯ และคณะอนุกรรมการดำเนินการ จัดโครงการสัมมนาฯ ๓๗ คน) ข้าราชการสำนักพัฒนาบุคลากร (๕ คน)

๒) สถาบันพระปกเกล้า (๑ คน)

๕.๒ ผู้แทนส่วนราชการสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี จำนวน ๑๘ คน ได้แก่

- สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กรมประชาสัมพันธ์ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักงบประมาณ สภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

๕.๓ ผู้แทนกระทรวง ทบวง และกรมต่าง ๆ จำนวน ๑๔๑ คน

๑) กระทรวงกลาโหม จำนวน ๕ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม กองบัญชาการกองทัพไทย กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ

๒) กระทรวงการคลัง จำนวน ๙ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง กรมธนารักษ์ กรมบัญชีกลาง กรมศุลกากร กรมสรรพสามิต กรมสรรพากร สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๓) กระทรวงการต่างประเทศ จำนวน ๑๑ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ กรมการกงสุล กรมพิธีการทูต กรมยุโรป กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กรมสารนิเทศ กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กรมอาเซียน กรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลางและแอฟริกา สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ

๔) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน ๔ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กรมพลศึกษา กรมการท่องเที่ยว สถาบันการพลศึกษา

๕) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จำนวน ๕ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

๖) กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๕ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สำนักงานปลัดกระทรวงการเกษตรและสหกรณ์ กรมการข้าว กรมชลประทาน กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ กรมประมง กรมปศุสัตว์ กรมพัฒนาที่ดิน กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร กรมส่งเสริมสหกรณ์ กรมหม่อนไหม สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง

๗) กระทรวงคมนาคม จำนวน ๖ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม กรมการขนส่งทางบก กรมการบินพลเรือน กรมเจ้าท่า กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

๘) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑๐ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ กรมทรัพยากรทางทะเลชายฝั่ง กรมทรัพยากรธรณี กรมทรัพยากรน้ำ กรมทรัพยากรน้ำบาดาล กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมป่าไม้

๙) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน ๓ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมอุตุนิยมวิทยา สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๑๐) กระทรวงพลังงาน จำนวน ๕ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กรมธุรกิจพลังงาน สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

๑๑) กระทรวงพาณิชย์ จำนวน ๗ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ กรมการค้าต่างประเทศ กรมการค้าภายใน กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

๑๒) กระทรวงมหาดไทย จำนวน ๗ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง กรมการพัฒนาชุมชน กรมที่ดิน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๑๓) กระทรวงยุติธรรม จำนวน ๑๐ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กรมคุมประพฤติ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กรมบังคับคดี กรมราชทัณฑ์ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานกิจการยุติธรรม สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

๑๔) กระทรวงแรงงาน จำนวน ๕ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กรมการจัดหางาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สำนักงานประกันสังคม

๑๕) กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน ๖ หน่วยงาน หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม กรมการศาสนา กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กรมศิลปากร สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๖) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน ๑๐ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กรมวิทยาศาสตร์บริการ สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งประเทศไทย สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์

๑๗) กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน ๕ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานสภาการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๑๘) กระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑๐ หน่วยงาน

- สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กรมการแพทย์ กรมควบคุมโรค กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กรมสุขภาพจิต กรมอนามัย สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

๑๙) กระทรวงอุตสาหกรรม จำนวน ๘ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

๕.๔ ผู้แทนส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวง จำนวน ๕ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

๕.๕ ผู้แทนหน่วยธุรกิจองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญและองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ จำนวน ๗ คน

- สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๕.๖ ผู้แทนสมาคมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการปกครองรูปแบบพิเศษ จำนวน ๖ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย สมาคมกำนันผู้ใหญ่บ้านแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา

๕.๗ ผู้แทนรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๒๐ หน่วยงาน ๆ ละ ๑ คน

- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย การเคหะแห่งชาติ องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร องค์การสวนยาง สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง การทางพิเศษแห่งประเทศไทย องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ การรถไฟแห่งประเทศไทย การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การประปาส่วนภูมิภาค การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) การท่าเรือแห่งประเทศไทย บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) บริษัท ไปรษณีย์ไทย

๕.๘ ผู้แทนกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคใต้ จำนวน ๔๐ คน

๑) ภาคกลาง จำนวน ๑๔ จังหวัด ๆ ละ ๑ คน

- นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง สุพรรณบุรี นครปฐม สมุทรสาคร สมุทรสงคราม สมุทรปราการ นครนายก

๒) ภาคตะวันออก จำนวน ๗ จังหวัด ๆ ละ ๑ คน

- ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง ปราจีนบุรี สระแก้ว จันทบุรี ตราด

๓) ภาคตะวันตก จำนวน ๕ จังหวัด

- ตาก กาญจนบุรี เพชรบุรี ราชบุรี ประจวบคีรีขันธ์

๔) ภาคใต้ จำนวน ๑๔ จังหวัด

- ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง สงขลา

สตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส

๖. งบประมาณโครงการ

งบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๗. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๗.๑ ผู้เข้าร่วมสัมมนามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ระเบียบรัฐสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์และขั้นตอนการจัดส่งหนังสือและคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๔ และระเบียบรัฐสภาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๔

๗.๒ ได้รับความร่วมมือในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔

๘. ตัวชี้วัดโครงการ

๘.๑ ร้อยละ ๘๕ ของผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ระเบียบรัฐสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์และขั้นตอนการจัดส่งหนังสือและคำสั่งเรียกของคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๔ และระเบียบรัฐสภาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๔

๘.๒ ร้อยละ ๙๐ ของระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการ บรรลุตามเป้าหมายโครงการ

๙. วิธีการติดตามและประเมินผล

๙.๑ การติดตามและประเมินผลตัวชี้วัดที่ ๘.๑ ใช้วิธีจัดทำแบบสอบถามผู้เข้าร่วมโครงการก่อนการเข้าร่วมโครงการ (PRE – TEST) และภายหลังเข้าร่วมโครงการ (POST – TEST)

๙.๒ การติดตามและประเมินผลตัวชี้วัดที่ ๘.๒ ใช้วิธีการสำรวจจากแบบสอบถามเจ้าหน้าที่สำนักงานกรรมการ ๑, ๒, ๓ ถึงผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

๑๐. ผู้รับผิดชอบโครงการ

สำนักงานกรรมการ ๑, ๒, ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โดย “คณะกรรมการเตรียมการและดำเนินการจัดสัมมนา เพื่อเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจร่วมกันในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔”

.....

ค. กำหนดการสัมมนา

กำหนดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ

เรื่อง การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการเลือกตั้งและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔
ภายใต้โครงการพัฒนาระบบการปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติ
และการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖
(ตามยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ยกระดับขีดความสามารถในการสนับสนุนกระบวนการนิติบัญญัติและการควบคุม
การบริหารราชการแผ่นดินให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี)
โดย สำนักกรรมการ ๑, ๒, ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ในวันศุกร์ที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
ณ ห้องจูปีเตอร์ ชั้น ๓ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพฯ

.....

- เวลา ๐๘.๐๐ – ๐๘.๑๕ นาฬิกา - ลงทะเบียน
- เวลา ๐๘.๑๕ – ๐๘.๒๐ นาฬิกา - พิธีจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย โดย
นายเจริญ จรรย์โกมล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง
- เวลา ๐๘.๒๐ – ๐๘.๓๐ นาฬิกา - กล่าวรายงานวัตถุประสงค์การจัดสัมมนา โดย
นางพรรณนิภา เสริมศรี รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- เวลา ๐๘.๓๐ – ๑๐.๐๐ นาฬิกา - เปิดการสัมมนา โดย
นายเจริญ จรรย์โกมล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง
และบรรยายพิเศษ เรื่อง “ความเป็นมาและจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติ
คำสั่งเรียกของคณะกรรมการการเลือกตั้งและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔”
- เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๐.๑๕ นาฬิกา - รับประทานอาหารว่าง
- เวลา ๑๐.๑๕ – ๑๒.๐๐ นาฬิกา - การเสวนา เรื่อง “การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในแนวทาง
ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการเลือกตั้งและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ หลักการและเหตุผล/เจตนารมณ์ สาระสำคัญ
และการบังคับใช้” โดย
- ❖ นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์
อดีตประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ

- ❖ ดร. วิชช์ จีระแพทย์
อธิบดีอัยการ สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการสูงสุด
และอดีตรรมาธิการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ
- ❖ นายนาถะ ดวงวิชัย
นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
และอดีตผู้ช่วยเลขานุการร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ
- ❖ ดำเนินรายการโดย
นายวัชรพล โรจนวรวัฒน์
นิติกรปฏิบัติการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เวลา ๑๒.๐๐ – ๑๓.๐๐ นาฬิกา - รับประทานอาหารกลางวัน

เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๔.๓๐ นาฬิกา - การสัมมนาเรื่อง “กระบวนการ ขั้นตอน วิธีปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
คำสั่งเรียกของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔
และระเบียบรัฐสภาฯ” โดย

- ❖ นายอรุณ ลายผ่องแผ้ว
นิติกรเชี่ยวชาญ ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ❖ นายนาถะ ดวงวิชัย
นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
และอดีตผู้ช่วยเลขานุการร่างพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกฯ
- ❖ ดำเนินรายการโดย
นายชัยบูรณ์ หนองคุน้อย
นิติกรชำนาญการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เวลา ๑๔.๓๐ – ๑๔.๔๕ นาฬิกา - รับประทานอาหารว่าง

เวลา ๑๔.๔๕ – ๑๖.๐๐ นาฬิกา - เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็น และตอบข้อซักถามจากประเด็นภาคเช้าและภาคบ่าย

หมายเหตุ : กำหนดการและรูปแบบอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

ง. รายนามคณะผู้จัดทำรายงาน

ที่ปรึกษาคณะทำงาน

นางพรรณิภา เสริมศรี	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
นายธงชัย ดุลยสุข	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
นางสาววราภรณ์ สุขประเสริฐ	รองประธานคณะกรรมการ และประธานคณะอนุกรรมการด้านวิชาการและข้อมูล

ผู้จัดทำฐานข้อมูล

นายนาถ ดวงวิชัย	รองประธานคณะอนุกรรมการด้านวิชาการและข้อมูล
นางสาวสุภาพร อาจเดช	อนุกรรมการด้านวิชาการและข้อมูล
นายจิรพันธ์ ทองบุญเรือง	อนุกรรมการด้านวิชาการและข้อมูล
นายธรรมนุญ มากเสมอ	อนุกรรมการด้านวิชาการและข้อมูล
นางสาวศุภรรัตน์ มหาสุข	อนุกรรมการด้านวิชาการและข้อมูล
นางสาวเอมอัชฌา บุญเกิด	อนุกรรมการด้านวิชาการและข้อมูล
นางสาวปนัดดา ระกิติ	อนุกรรมการด้านวิชาการและข้อมูล
นางสาวนิตยา คำภาอินทร์	อนุกรรมการด้านวิชาการและข้อมูล
นางดาฬิกา เอียดล้วน	อนุกรรมการด้านวิชาการและข้อมูล

ผู้รวบรวมจัดทำรายงาน

นางสาวสุภาพร อาจเดช	อนุกรรมการด้านวิชาการและข้อมูล
---------------------	--------------------------------

ผู้จัดพิมพ์ ออกแบบรูปเล่ม และปรายงาน

นางสาวชลัญกร สิงหนาท	อนุกรรมการด้านวิชาการและข้อมูล
----------------------	--------------------------------